71STE JAARGANG No. 9042 ZATERDAG 5 JUNI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)

Pinksteren

Nationaal zowel als internationaal beleeft de huidige wereld een zeer ernstige crisis. Onze generatie staat midden in een overgangstijdperk, waarin voor talrijke traditionele zekerheden ofwel een nieuwe basis, of, zo deze op geloofsgronden eeuwig en onvergankelijk is, een andere, meer aan de moderne behoeften aangepaste vormgeving moet worden gezocht. De tragiek van deze algemene en wereldwijde pogingen op profaan gebied, die daardoor onontkoombaar tot een fatale mislukking zijn gedoemd, ligt in de officiële uitsluiting van God, zonder Wiens aanwezigheid de fundamenten van het meest trotse bouwsel niet sterker zijn dan het losse zand, waarin zij rusten.

Voor het Christendom, dat lijnrecht staat tegenover de moderne wereld met haar gedogmatiseerde autonomie van de mens, betekent deze tot systeem verheven zelfoverschatting een uitdaging, van het antwoord waarop de erkenning van zijn bestaansrecht voor de toekomst afhangt. Het Christendom, of liever: wij Christenen, zullen moeten waar maken, en wel bij voorkeur met daden, dat wij de enig-juiste levensbeschouwing bezitten, die in staat is een constructieve, zinvolle en bevredigende oplossing aan te brengen voor de menselijke problemen van alle tijden.

Van God zelf hebben wij individueel en collectief de persoonlijke en onvervangbare zowel als de gezamenlijke en in alle omstandigheden geldende opdracht ontvangen die uitdaging aan te nemen. Wij vormen essentieel een strijdende Kerk. Maar de wijze van strijden is aan verandering onderhevig, niet op de laatste plaats, omdat de methoden van de tegenstander een voortdurende vernieuwing van repliek eisen. Het te verdedigen goed evenwel: God, Zijn H. Wet, de Kerk, onze levenswaardering is onveranderlijk, want eeuwig.

Het is een eerste vereiste, dat het Katholicisme voortaan in het teken staat van een hernieuwde, vooral verdiepte geloofsbeleving. Wat aan de peripherie verzwakt of verloren gaat, dient te worden versterkt en herwonnen vanuit een verstevigde en principieel levende kern, een kern, waarvan de samenstellende delen bewust een vaste eenheid vormen, die haar goddelijke apostolaatstaak en de eigen heiliging op gelijke wijze ter harte gaat.

Daarom is door de bischoppen overal ter wereld de noodzaak en onmisbaarheid van eensgezinde samenwerking op alle terreinen met klem onderstreept, en waarachtige heiligheid van leven als eerste eis gesteld. Eenheid en samenwerking tussen de Katholieken onderling, maar niet minder tussen de leken enerzijds en de priesters en Bisschoppen anderzijds. Het levenwekkende contact tussen beide groepen niet te bevorderen zou een vergissing zijn, noodlottiger dan een misdaad. Want het leven van de Kerk is de zaak van ons allen, van Bisschoppen, priesters en gelovigen. Wij allen samen vormen de Kerk. En wij allen samen zijn verantwoordelijk voor haar leven, haar voortbestaan en haar groei.

Het vruchtbaar beleven van onze sacramenteel gegeven bovennatuurlijke eenheid is evenwel niet mogelijk tenzij vanuit een door dieper inzicht verworven begrip van de reddende betekenis der grote heilswaarheden. Om deze reden is het dan ook goed om te bezinnen op de wezenlijke betekenis van het Pinksterfeest.

Immers, juist de H. Geest is de uitsluitende oorzaak, de bewerking van alle heiligheid en eenheid, de bron van alle wijsheid, kennis en inzicht. Naar het diepzinnige woord van St. Paulus (Gal. 4.6.) heeft „God de Vader de Geest van Zijn Zoon in onze harten gezonden, en Deze roept: Abba, Vader". Zó raakt de door het Doopsel ontvangen inwoning van de H. Geest en Zijn werking-in-ons het diepste wezen van ons godsdienstig en menselijk leven, zó wordt heel ons denken en handelen gedragen door de stuwkracht van de Levendmaker-bij-uitnemendheid, in Wie wij in elk Credo ons geloof betuigen. Van Hem is in de volle zin van het woord heel ons leven afhankelijk, want slechts in zoverre zijn wij kinderen van God, als wij door Gods Geest worden geleid (Rom. 8.14). Heel het geestelijk herstelwerk, door Christus' Verlossing in beginsel mogelijk gemaakt, geschiedt uitsluitend door de werking van de H. Geest: de Levenschenker, de Heiligmaker, de Liefde van God. Door Hem wordt ons contact met de Vader en de Zoon bewerkstelligd, zoals St Jan ons leert (1. Jo. 24): „Hieraan erkennen wij dat Hij in ons blijft: aan de Geest, die Hij ons schonk". Door Hem ook, en door Hem alleen, zijn wij in staat onze medemensen tegemoet te treden met die liefde, welke de absolute voorwaarde is voor een bewoonbare wereld.

Op Maandag a.s., Tweede Pinksterdag, zal ons blad niet verschijnen.

De Directie

Recht tot het Hart

— Ervaring maakt ons nooit armer, wel anders.

„En allen werden zij vervuld van de H. Geest en begonnen verschillende talen te spreken."

Afscheid van verdienstelijk politieman

Piet Rietkerk vertrekt vandaag naar Nederland

Willemstad. — Gistermiddag heeft het Politiecorps Curaçao afscheid genomen van onze welbekende en geziene stadsgenoot Piet Rietkerk. Eigenlijk mogen wij geen stadgenoot zeggen, want Piet Rietkerk behoort reeds enige tijd tot de „Hato-mensen". Het Corps heeft afscheid genomen van hem, die om gezondheidsredenen gedwongen, naar Nederland vertrekt.

Wij weten, dat het een zware slag voor de Politie is. Immers, iedereen kent Piet Rietkerk als een plichtsgetrouw en nauwgezet politieman, die altijd klaar stond om zijn medemens te helpen en voor hem op de bres te springen. Niet alleen voor het Politiecorps heeft hij zich verdienstelijk gemaakt, maar ook voor Vaersenbaai, de vereniging P.S.V. en dan niet te vergeten de „Colonne Rode Kruis Corps", afdeling Curaçao, waarvan hij officier was. Ook deze verenigingen zien hem node vertrekken.

In de Politie-cantine te Plantersrust heeft het Politiecorps afscheid genomen van Rietkerk. De Hoofdcommissaris van Politie, de heer E. Venema, sprak enkele woorden tot de scheidende dienaar, ook Commissaris Botterweg sprak enkele woorden van waardering. De voorzitter van P.S.V., de heer De la Mar, richtte eveneens enkele woorden tot de heer Rietkerk en bood hem namens de P.S.V. een klok aan, die tevens barometer en thermometer is, uit dank voor de verleende steun en gewaardeerde medewerking. Het corps bood de heer Piet Rietkerk een gouden horloge met inscriptie aan.

In dit afscheid was echter ook mevr. Rietkerk betrokken. Zij heeft immers ook haar aandeel gehad in de bijzondere steun, die Piet Rietkerk geweest is. Namens het corps moest zij een zilveren eau-de-cologne-fles in ontvangst nemen; de vereniging P.S.V. bood haar een zilveren nagelgarnituur aan.

Wij roepen vanaf deze plaats de heer Piet Rietkerk een hartelijk afscheid en een spoedig algeheel herstel toe.

Pater A. v.d. Meer tot Vicaris in Zuid-Afrika benoemd

Willemstad. — Naar wij uit Nederland vernemen is benoemd tot Vicaris van de Missie der Zeer Eerw. Paters Dominicanen in Zuid Afrika, de Zeer Eerw. Pater Augustinus van der Meer, Havenaalmoezenier, die thans op vacantie in Nederland vertoeft.

RTC-ers gaan Annabaai zien te.. Vollenhoven

's Gravenhage. — Op uitnodiging van de B.P.M. zal een aantal R.T.C.-delegatieleden Dinsdag en Woensdag een excursie maken naar het Oosten van Nederland. Dinsdagmiddag staat een bezoek aan de Noordoostpolder op het program met bezichtiging van het model van de Sint Annabaai, dat het waterloopkundig laboratorium te Vollenhoven bij de kust van Overijssel heeft gebouwd. Er zal overnacht worden te Emmen in Oost-Drenthe.

Woensdag 9 Juni zal zoals bekend, een bezoek gebracht worden aan Schoonebeek, gevolgd door een landelijke lunch 's Middags wordt via de Hoge Veluwe (bezoek aan het Kröller Müller Museum) de terugtocht naar Den Haag aanvaard.

Koninklijk gezin gaat zeereis maken over de Ionische Zee

's Gravenhage. — Het koninklijk gezin heeft een uitnodiging ontvangen van de koning van Griekenland in de laatste week van Augustus en de eerste dagen van September met enige andere vorstelijke personen een zeereis te maken over de Ionische Zee. De uitnodiging is aanvaard en het ligt in het voornemen dat de koningin, de prins en de prinsessen Beatrix en Irene deelnemen, waarbij o.a. enige plaatsen van oudheidkundige bete-

Vlotte Raadsvergadering

Willemstad. — Voor de gisteravond in de Statenzaal gehouden Raadsvergadering onder voorzitterschap van wnd gezaghebber C. Sprockel, bestond geringe belangstelling. Ook onder de Raadsleden in de zaal waren vele lege zetels, hetgeen verband hield met de afwezigheid van die Raadsleden, die momenteel R.T.C.-besprekingen hebben gevoerd, alsmede door drie vacatures.

Gelijk wij reeds meldden, is er een vacature Petzoldt, een vacature mevr. A. de Lannoy, terwijl ook in de vacature Ph. B. Römer voorzien dient te worden.

De geloofsbrieven van de heer O. R. A. Beaujon werden in orde bevonden, zodat de heer Beaujon diezelfde avond nog als lid kon worden geïnstalleerd in de vacature Petzoldt.

De agenda werd vlot afgehamerd, zodat nauwelijks 20 minuten nadat de voorzitter de vergadering geopend had, de hamer ten tweede male viel.

In een vlotte vergadering werden talrijke belangrijke stukken afgehandeld. De Raad hechtte haar goedkeuring aan het kopen van de Matanciagronden, waarover wij gisteren reeds uitvoerig berichtten, de openbare verkoop van het Landhuis Klein Santa Martha werd op verzoek van het lid J. Pieters (NVP) naar de tweede afdeling verwezen. Het lid D. L. Capriles verzocht circulatie van het memorandum van de R.K. Onderwijzersvereniging „Don Bosco" — dit Memorandum handelt over gevolgen van de laatst genomen maatregelen van de Raad om gelden ad ruim ƒ 600.000.— af te voeren voor de scholenbouw — alsmede een brief van de CPIM aan de Eilandsraad met betrekking tot het bunkeren in de nieuwe haven.

Betreurenswaardig „nawoord"

★★★ Deze week is er in alle drie Rijksdelen gelijkelijk een zucht geslaakt, toen bekend werd, dat de delegatieleiders ter R.T.C. zich accoord hadden verklaard met het Ontwerp-Statuut en de daarbij behorende toelichtingen. Waar de term „R.T.C.-West" reeds zovele lange jaren en zovele ontelbare malen, in kranten neergeschreven en op vergaderingen en conferenties herhaald, het verlangen der Rijksdelen naar een definitieve vaststelling van hun autonome status binnen het Rijksverband had uitgesproken, daar kon de belangrijke bijeenkomst in de Treves-zaal te Den Haag op Donderdag 3 Juni jl. niet anders gezien worden dan als een historisch feit van de eerste rang, dat voor het nageslacht in het boek der vaderlandse geschiedenis steeds op de credietzijde geboekt zal blijven.

En niet alleen het resultaat, doch ook de wijze, waarop dit, zowel tijdens de bijeenkomsten van de Kleine Commissie op Curaçao als die van de voltallige R.T.C.-delegaties in de Nederlandse Residentie, werd behaald, heeft dit historisch gebeuren, omkleed als het was met een sfeer van goede wil en wederzijds begrijpen, op een veel hoger niveau verheven dan men dergelijke staatsrechtelijke overeenkomsten gemeenlijk kan plaatsen.

Te meer uit de toon vallend is daarom de persconferentie geweest, die de Antilliaanse R.T.C.-delegatie gisteren gemeend heeft te moeten ensceneren.

Dat men er behoefte aan had nog eens te beklemtonen hoe verheugd men met het bereikte resultaat was en welke verwachtingen men ervan koesterde, is alleszins begrijpelijk. Maar dat enkele delegatie-leden zich niet hebben kunnen weerhouden de besprekingen in grote stijl, die de laatste dagen gevoerd zijn, een „na-woord" mee te geven, dat (op een enkele „alinea" na) in geen verhouding staat tot datgene, dat er aan vooraf gaat, moet toch wel betreurenswaardig genoemd worden.

Wat heeft het immers voor zin, dat delegatie-leden elkander in het bijzijn van de pers stekelige vragen stellen over wat zij nu eigenlijk wel bedoeld mogen hebben met een bepaalde passus uit hun rede ter slotvergadering van de R.T.C. Wat heeft het voor nut met een sneer de onberekenbaarheid van de Antilliaanse interne politiek nog eens te beklemtonen. En hoe komt een der leden er toe een Antilliaans journalist aan te vallen in verband met artikelen, die door deze reeds lang geleden over de Bovenwinden zijn geschreven?

Hebben de heren nu werkelijk niet zoveel zelfbeheersing kunnen opbrengen, dat zij deze zaken onder zich hielden, in plaats van ze coram populo te etaleren op een moment in de geschiedenis des Rijks, dat toch wel voor verhevener gedachten bestemd was. Of is hen de grootheid van het ogenblik ontgaan? Wij zulen dat maar niet aannemen. Maar wij blijven dit „nawoord" betreuren na het waardige schouwspel van een conferentie, die tot een staatsrechtelijk geheel nieuwe figuur heeft geleid.

„Aanraking met mensen"

Sfeer van vertrouwen maakt Statuut levend

Gomez: contact-organisatie in het leven roepen

's Gravenhage. — Tijdens het diner dat door de Nederlandse regering werd aangeboden wees de tafelpresident dr. Drees o.m. op de gunstige factor van het overleg van zovele jaren, waardoor men elkaar zoveel nader is gekomen. Dr. Drees bracht een dronk uit op het Koningshuis als symbool van de eenheid van het Koninkrijk.

Dr. Pos wees er in zijn speech op dat men is uitgekomen boven de sfeer van wettelijke bepalingen, al zijn die natuurlijk nodig, en dat men is gekomen tot de aanraking met de mensen; tot het innerlijk vertrouwen. Het is deze sfeer die het Statuut levend maak.

Mr. Da Costa Gomez bracht het denkbeeld naar voren dat de drie Rijksdelen een organisatie zullen vormen ter bevordering van het onderling contact tussen de volkeren van deze Rijksdelen.

Minister Kernkamp herinnerde aan al het voorbereidend werk dat in de loop der jaren was verricht om het Statuut te doen slagen. Hij roemde met het oog hierop in het bijzonder de arbeid van minister van Staat Mr. van Schaik en de raadsadviseur van het Ministerie voor Overzeese Rijksdelen Mr. W.H. van Helsdingen.

Mr. van Schaik, die tevens aanzat, wees op het staatsrechtelijk novum dat met dit Statuut geschapen is en dat ongetwijfeld stof zal geven tot zeer belangrijke saatsrechtelijke studies.

Mr. van Helsdingen herinnerde aan de betekenis van het getal zeven. Aan het thans bereikte resultaat hebben in de loop der jaren zeven ministers hun arbeid en kennis geven. Dit is hoopvol voor hetgeen thans is geoogst.

Tenslotte sloot het lid van de Nederlandse delegatie dr J. Schouten zich bij de woorden gesproken over het menselijk contact dat in de loop der jaren van overleg is bereikt aan en hij citeerde de woorden van Da Costa Gomez „toenadering eist der tijden nood".

Paus voor TV

Toespraak in negen talen

Rome. — Als Zijne Heiligheid de Paus Zondag zal optreden in de Europese televisie-uitzending, die ook in Nederland te volgen zal zijn, zal hij een korte toespraak houden in zes talen: Latijn, Nederlands, Frans, Duits, Engels en Italiaans. Aan het einde daarvan zal hij de Pauselijke zegen geven. De televisie-camera's zullen eerst een halfuur rondddwalen door de Sint Pieter en het Vaticaan. Dan pas begint de Pauselijke „televisie-audientie", die over de stations van Nederland, België, West-Duitsland Frankrijk, Italië, Engeland en Denemarken gelijktijdig zal worden uitgezonden.

Parijs. — Generaal Augustin Guillaume is benoemd tot Chef van de generale staf van de Franse strijdkrachten en voorzitter van het college van chefs van staven — aldus is officieel bekend gemaakt.

Het opslaan van zonnekracht

Stroom voorziening door middel van kristallen plaat

Baltimore. — De Amerikaanse luchtmacht heeft bekend gemaakt, dat zij een manier uitgevonden heeft om zonnekracht op te slaan en deze om te zetten in electriciteit voor huishoudelijke doeleinden. Deze methode opent de mogelijkheid, dat woningen van electrische stroom worden voorzien door middel van een cristallen plaat, die op het dak is aangebracht of in de woning is gemonteerd.

Volgens de luchtmacht heeft zij een „zonne-generator" ontwikkeld, die cadmium sulfide, een geel poeder, dat bij de vervaardiging van verf als kleurstof wordt benut, gebruikt. Het poeder wordt tot cristal verwerkt, dat de zonnestralen oppikt. Een dun laagje van dit cristal over een oppervlakte van een bij 5 meter zou genoeg electrische stroom kunnen leveren voor een normale woning, aldus de Amerikaanse luchtmacht.

Aan de kanten van het cristal worden electrodes aangebracht een draad loopt van de positieve electrode naar een motor of accu en terug naar de negatieve electrode, hetgeen dan de stroomkring vormt. De hoeveelheid ontwikkelde stroom hangt af van de grootte van de aan het cristal aangebrachte electrode. Bij haar proeven gebruikte de Amerikaanse luchtmacht een stuk cristal van de grootte van ongeveer een klont suiker en een electrode, groot 1 8 van een vierkante duim. Deze combinatie leverde 1 3 volt.

Russen passeren Bosporus

Istanbul.. — Voor het eerst sinds de tweede wereldoorlog zijn drie oorlogsbodems van de Russische Zwarte Zeevloot de Bosporus gepasseerd. Het waren de 12.800 ton metende kruiser „Admiraal Nakhimof" en twee torpedobootjagers van 200 ton, die een bezoek zullen brengen aan Durazzo (Albanië). De Russische schepen worden op 6 Juni weer in hun thuishaven verwacht.

De kwestie van de rassen discriminatie in Amerika

Amsterdam. — Het Hooggrechtshof in Washington is zo verstandig geweest, de 21 staten, die blanken en kleurlingen in aparte schoolgebouwen onderbrengen, enige maanden tijd te geven voor ze hun leerlingen gemengd moeten hebben volgens de beslissing van 17 Mei jl. Maar dat betekent niet, dat de liquidatie der Jim Crow-wetgeving gedurende die termijn stil mag staan.

Zo heeft Florida reeds een aanschrijving gekregen, dat het vier voor de staatsuniversiteit afgewezen kleurlingen zonder verwijl tot dit instituut zal moeten toelaten. New Orleans heeft te horen gekregen, dat ook burgers met donkere huidskleur voortaan gebruik kunnen maken van de gemeentelijke sportterreinen. San Francisco, dat zijn wijken in de „iets betere huurklassen" voor blanken wou reserveren, is medegedeeld, dat bedoelde verordening in strijd is met de Grondwet en dus niet kan worden toegepast. De heren rechters in Washington zitten waarlijk niet stil!

Anderzijds doet een zekere Bill Hendrix, voormalig „grote draak" van de Ku Klux Klan, zeer zijn best, deze organisatie in het leven terug te roepen. Bill wil de 50 pct der kleurlingen, die nog in de „Black Belt" wonen, voor het merendeel naar het Noorden verdrijven en dat met de „wettige middelen", waarmede zijn terreurbende vroeger heeft geopereerd. Op de achterbakse medewerking van sommige Zuidelijke gouverneurs kan hij rekenen.

Maar de tijden, dat een afzonderlijke staat het federaal gezag trotseert, zijn voorbij. Een element van verwarring in de politieke structuur van Amerika is gelukkig gedoemd te verdwijnen. Aldus „Het Vrije Volk".

Bevel om te landen genegeerd

Wenen. — Volgens het Weense communistische blad „Volkstimme" is het Belgische vliegtuig, dat met varkens op weg naar Zuidslavië was, Donderdag boven Hongaars gebied beschoten, omdat het weigerde gehoor te geven aan een bevel om te landen.

Klein RTC-interview

Arubanen over mineur-artikel in Arubaans blad

's-Gravenhage. — Naar aanleiding van het in mineur gestelde artikel in de Arubaanse Courant heeft een redacteur van het ANP aan de heren Eman, Tromp en Yrausquin hun mening over de uit dit artikel blijkende zienswijze gevraagd. De heren Eman en Tromp zeiden: „Wij hebben geen behoefte daarover iets te zeggen; ons standpunt is duidelijk weergegeven in de openbare slotvergadering van Donderdag".

De heer Yrausquin is van mening dat de Arubaanse Courant uitgaat van een onjuist standpunt, daar juist de inwerkingtreding van het Statuut de afscheiding mogelijk zal maken.

Zoals de zaken thans staan vormt de grondwet daartoe een beletsel. Het Statuut is, zoals bekend, geen eeuwig edict. Als in de practijk blijkt dat wijzigingen nodig zijn dan moeten die kunnen worden aangebracht en aldus de heer Yrausquin, ik ben er van overtuigd dat de Nederlandse delegatie de goede wil bezit om aan dergelijke wijzigingen mede te werken.

Tokio. — De sterk gezinde Japanse socialistische partij zal Attlee en Bevan uitnodigen na hun reis door communistisch China in Augustus, September a.s. ook Japan te bezoeken.

Weerspannige jongens

Komt er een bijzondere jeugd-afdeling in huis van bewaring?

Willemstad. — Het Gouvernements Opvoedings Gesticht heeft vele problemen. Daar is niet alleen het probleem om de ontspoorde jeugd weer in het gareel te doen lopen, nee, er is veel meer. Want altijd zal men in de grote kudde enige schapen vinden, die niet met de hoofdgroep willen meelopen, doch hun eigen weg willen gaan. Tussen de vele jongens, die in het G.O.G. een heropvoeding krijgen om weer een plaats in onze maatschappij in te nemen, vindt men altijd enkelingen, die onhandelbaar wensen te zijn.

Met deze knapen weet men geen raad. Wat met hen te doen? Zij kunnen niet gestraft worden met een gezond pak op hun broek, noch kan men ze op water en brood in een cel sluiten om hen de kans te ontnemen weg te lopen. Het G.O.G. is een opvoedingsoord en geen tuchtschool.

Wij geloven echter, dat er spoedig een einde aan deze toestand zal komen. Het schijnt nl., aldus vernamen wij uit zeer bevoegde bron, dat men bezig is om een wettelijke voorziening te treffen om in het Huis van Bewaring een speciale afdeling in te richten voor deze knapen, die door hun onhandelbaarheid ook anderen, die wel goed willen, meeslepen. Dit voorstel wordt op het ogenblik ernstig bestudeerd en zonodig gewijzigd. Uiteraard zal in deze afdeling niet zomaar iedereen gestopt kunnen worden, maar de elementen, die het niet kunnen „uithouden" in het G.O.G. en steeds weglopen om dan te gaan stelen en vernielen, zullen er een goed onderkomen vinden. Er moet eindelijk eens paal en perk gesteld worden aan deze „uitspattingen" van de onhandelbaren onder de bewoners van het Opvoedingsgesticht. Wij hopen, dat op zeer korte termijn deze speciale jeugd-afdeling in gebruik zal worden genomen, daar het de laatste tijd wel een beetje erg wordt met de „onhandelbaarsten" van G.O.G. Laatst werd er nog een tot anderhalf jaar gevangenisstraf veroordeeld, daar hij steeds uitbrak en het dievenpad bewandelde. En tegen zulke knapen zijn zelfs de Broeders van het G.O.G., die hun uiterste best doen om de naar hen gestuurde jongens weer bruikbaar te maken voor de maatschappij, niet opgewassen.

dr. Flachs over het leven op de zeebodem

Emmastad. — In de Sociëteit Asiënto zal op Maandagavond 14 Juni a.s. dr R. Flachs een lezing houden over duiken en onderwaterfotografie. Zoals bekend behoort dr Flachs tot een der meest verwoede duikers-fotografen en de slides, die van zijn hand zijn „geknipt", hebben in onze fotografenwereld een bijzonder goede klank.

Tijdens de lezing, die om 20.30 uur aanvangt, zullen slides van het wondere leven onder de zeeoppervlakte worden vertoond.

Van de Rechtbank

WAS DE KAPPER NIET GOED?

Willemstad. — Terwijl de kapper E.L.M. een jongen zat te knippen, passeerde een andere jongen zijn salon, die commentaar ging leveren op de prestaties van de kapper. Dit was natuurlijk niet prettig voor de kapper, die dat dan ook duidelijk liet merken door een zeer bekend scheldwoord naar buiten te slingeren. De jongen, voor wie het bestemd was, „nam" dit niet en schold terug. Om dit kleine onnozele gevalletje ontstak de kapper zodanig in woede, dat hij zijn schaar naar de buiten scheldende jongen gooide, die het scherpe voorwerp niet kon ontwijken, waardoor het voorwerp in zijn rug terecht kwam.

De wonde was gelukkig niet diep, maar de kapper werd toch poging tot zware mishandeling ten laste gelegd. De rechter maakte er mishandeling van en verminderde de geëiste boete van ƒ 100.— tot ƒ 60.—. De kapper werd echter ernstig gewaarschuwd voor herhaling van het feit.

Surinaamse statenleden bezochten Suffisant

Willemstad. — Hedenmiddag zal de Surinaamse Delegatie, die een tocht door het Caribisch gebied maakt een bezoek brengen aan het Suffisantdorp om aldaar de vele landgenoten te ontmoeten. De Delegatie zal in de middag een rondgang door het dorp maken om de vele bezienswaardigheden te bezichtigen. Op uitnodiging van de Surinaamse Dorpscommissie zullen de leden in de avond het Pinksterbal in de club bijwonen.

Kaars veroorzaakte brand

Willemstad. — Tegen elf uur gisteravond kwam aan de hoofdwacht een manspersoon, die meldde, dat in perceel Windstraat 8 brand was uitgebroken.

De spuit van de hoofdwacht rukte uit en de brandweerlieden constateerden inderdaad, dat er in bedoeld perceel een beginnende brand was. Het was een kaars, die op een blikje in een houten rekje stond, voor een Heiligenbeeldje. Daar de bewoners niet thuis waren, forceerde de brandweer de deur en bluste de brand.

Luchtpostsluiting op Tweede Pinksterdag

Willemstad. — Van de zijde van de Posterijen werd ons medegedeeld, dat alle luchtpostsluitingen op Tweede Pinksterdag om 9.30 uur geschieden. Men dient derhalve vóór 9.30 uur briefpost af te geven. Voorts is er in de ochtenduren één postbestelling.

Storing in het lichtnet

Willemstad. — Een gedeelte van Otrabanda kwam vannacht zonder licht te zitten, toen een storing optrad. Het bleek na onderzoek, dat een hoogspanningskabel beschadigd was, waardoor de stroomlevering werd gestagneerd.

De oorzaak van de beschadiging is onbekend. Gisternacht trad ook een storing op in Punda-zijde. Deze storing was waarschijnlijk het gevolg van baldadigheid. Verschillende isolatoren van een bovengrondse kabel waren n.l. vernield.

Ook had men tevoren jongens met een windbuks in de buurt gezien, terwijl kleine kogelgaatjes in de mast ontdekt werden.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 9 in, 7 uit; Tankschepen 13 in, 10 uit; Zeilschepen 6 in, 5 uit; Passagiers landend 21, vertrokken 6, doorgaand 132.

Hato: Vliegtuigen 16 in, 15 uit; Passagiers landend 122, vertrokken 113, doorgaand 97.

Ellen Bakker nr Cristobal, **Caramia** v Liverpool nr Cristobal; **Trujillo** nr Las Piedras, **Adamas** v Cristobal nr Beiroet, **Sandham** v Rotterdam nr Pto. Barrios, **Cotton Bay** v La Guaira nr Cristobal, **Carabobo** v Las Piedras, **Amerigo Vespuci** v La Guaira nr Cristobal, **Las Vegas** v Miami nr Aruba, **Petrano** v Maracaibo.

Op een zacht pitje!

„Ik heb het zo koud," klaagde de driejarige Jim Atton, en zijn vijfjarige broertje Mickey kreeg met hem te doen. Hij zette een grote pan met water op het gaskomfoor, stak dat aan en beurde Jim er in, om hem door koken te verwarmen. Het luide geschreeuw van het kind trok de aandacht van de buren, zodat het voor een gruwelijk dood kon worden behoed.

Suffisantdorp

VOETBAL:
Zondag: Om 16.30 uur n.m.: NASV vs St. Joris en om 19.30 uur Madereinse vs Willemstad.
Maandag. Om 19.30 uur Uniao vs Atletico Luis Brion.
Dinsdag. Om 18.30 uur Asiento vs Rest en om 20.00 uur Asiento 3 vs Marine Lucht Dienst.
Donderdag. Om 19.30 uur TA-Tekenkamer CPIM vs Willemstad.
Vrijdag: Om 19.30 uur Excelsior vs Real Madrid.

SOFTBALL:
Woensdag. Om 19.30 uur Softball tussen twee dames ploegen.
De wedstrijden vinden allen plaats in het Suffisantstadion.

WEEK-END DIENST.
In bijzondere gevallen in het dorp kan de hr. H. Struwe bereikt worden op telef.: 2229, bij geen gehoor tel.: 2400.

Portugese feestdag

Suffisantdorp. — De Portugese kolonie op ons eiland geniet op Donderdag 10 Juni a.s. een speciale vrije dag om de Vrijheidsdag van hun land te herdenken. Evenals vorige jaren, heeft de Afd. Recreatie van de CPIM voor deze groep werknemers en hun gezinsleden een picnic op het feestprogramma staan, welke altijd de attractie is. Op plantage Groot St.-Joris zal de Portugese kolonie, voor deze herdenkingsfeest bij elkaar komen om van de vele attracties, welke het programma vermeldt, te genieten. Het orkest „Luvia Musical" zal bij deze gelegenheid de musicale tonen laten klinken om het geheel luister bij te zetten.

Koninginnefeest wordt opgewekt gevierd

Suffisantdorp. — Op Donderdag 17 Juni a.s. zullen de ingezetenen van de Engelssprekende nationaliteit de verjaardag van hun Koningin vieren. Voor deze groep werknemers en gezinsleden van de CPIM CSM is een grootse picnic georganiseerd, welke zal plaats hebben op Jan Thiel-baai. Vele attracties om de dag een genoegelijke te maken staan op het feestprogramma vermeld, o.a. zal het orkest „Melody Boys" de danslustigen in beweging zetten. Het feest zal op Zaterdag 12 Juni worden ingezet met een fuif in de B.W.I.-Club te Suffisantdorp, waarbij Leonard's Band de muziek zal verzorgen. Zondagmiddag zal er voor de kinderen gelegenheid zijn om het feest in de club te vieren met vele attracties en tractaties.

Journaal van de Mobiele Brigade

Iets drukker dan Donderdag

Willemstad. — De M.B. heeft het gisteren wat drukker gehad dan de dag tevoren. Er werd een lichte aanrijding behandeld, vijf maal assistentie verleend, zeven mensen kregen een waarschuwing, terwijl tien anderen een proces-verbaal rijker werden. Waarbij wij maar willen opmerken, overtreders, opgepast!

Direct ter plaatse

Vanuit de Nelson Bar, 2e district werd assistentie gevraagd, daar een persoon een fles wijn had gestolen. Binnen drie minuten was de M.B. ter plaatse. Deshalve kreeg de dief geen kans om met de wijn ver weg te komen. Hij werd gegrepen en aan de recherche overgegeven.

Brand in de „Bijenkorf"

Willemstad. — De Bijenkorf in de Breedestraat (P) meldde gistermorgen omstreeks half elf dat in de zaak brand was uitgebroken. De brandweer-wagens van de Hoofdwacht en Parera rukten uit, maar de brand was door het personeel met eigen middelen geblust. De brand was ontstaan doordat men een sigarettenlighter aan het vullen was. Een meisje liep brandwonden op aan haar benen, een man aan zijn linkerhand „Botica Moderna" verleende Eerste Hulp.

VAN HET FILMDOEK

Little Boy's lost

Deze week kunnen de liefhebbers hun harten ophalen aan de verschillende films, die toch allen de moeite van het zien waard zijn. De film, die dit weekend in **Roxy** vertoond wordt, zal het publiek aangrijpen. Deze film behandelt het thema van vele echtparen, die door de wrede oorlog gescheiden zijn.

Een journalist (Bing Crosby), die voor het verzorgen van speciale radio-programma's in Parijs vertoeft, ontmoet daar een zangeres, die zijn hart al spoedig verovert. Het wordt een huwelijk en alles gaat goed totdat de oorlog uitbreekt en manlief als correspondent zijn dienst vervult. Met de invasie van de Duitsers in Holland komt ook voor hen de ellende. De journalist slaagt erin om naar Engeland te ontkomen, doch zijn pogingen, om vrouw en kind over te krijgen, mislukken. Dan verneemt hij, dat zijn vrouw wegens ondergrondse werkzaamheden wordt gefusileerd. Na de oorlog doet hij alle moeite om zijn kind terug te vinden, doch vruchteloos. Dan, in 1948 roept zijn vriend Pierre (Claude Dauphin) hem weer naar Parijs. Er is een leiddraad gevonden, die tenslotte de vertwijfelde vader bij zijn zoon brengt. De vader is er echter helemaal niet van overtuigd, dat het jongetje (Christian Fourcade) werkelijk zijn kind is. Alle pogingen om hem iets uit het verleden te doen herinneren mislukken. Een vroegere „pleegmoeder" van het kind draagt het kind op te doen, of alles hem bekend voorkomt. De reden hiervan is, dat de pleegmoeder niet wenst dat de jongen naar zijn weeshuis terug gaat, maar „aan de overkant" een beter leven van goed voedsel en een warm bed zal krijgen. Dit bedrog wordt ontmaskerd en de vader brengt het jongetje terug naar de zorgzame zusters in het weeshuis.

Een hondje, waarmede zijn eigen zoon vroeger mee speelde, wordt door Jean herkend en is het verloren schaap terug.

Deze film, „Little Boy Lost" verovert aller harten door het dramatische spel van alle acteurs. Het is een aangrijpende film, waarin natuurlijk de liedjes van Bing Crosby niet achterwege blijven. Psychologische effecten zijn, zonder goedkoop te zijn, aanvaardbaar.

City beneath the sea

In **Cinelandia** komt het romantische uit de filmwereld naar voren, met hele steden, die op de zeebodem rusten en dan ineens in elkaar storten onder luid geklep van een oude kerkklok. Duikerspakken komen in „City Beneath the Sea" er aan te pas, zelfs de bekende pistolen worden er bij gehaald, ja, er zijn heel wat avonturen verwerkt in deze film. Toch kunnen wij het filmminnend publiek, dat van een mooie kleurenfilm houdt, waarbij nog een spannend onderwerp, aanraden deze week een bezoek te brengen aan Cinelandia. Sterren zoals Robert Ryan, Mala Powers, Anthony Quinn (evenals Ryan met sterke vuisten) en Suzan Ball waarborgen een aangename avond. Het bergen van een goudschat, dat met een enorm schip temidden van de „onderzeese stad" ligt, blijkt met heel wat moeilijkheden gepaard te gaan. Vooral wanneer er kapers op de kust zijn.

Wanneer alles tenslotte in orde komt en de vier sterren aan boord zijn gestapt van een mooi passagiersschip om binnen een half uur te trouwen, komt er weer een klink in de kabel, doordat de eigenaar van de schat een fantastisch hoog bedrag biedt voor het bergen van de goudstaven. En de beide bruidegommen hollen weg, naar hun scheepje en duikerspak. Waarop de bruidjes zuchten, dat zij hun „honeymoon" waarschijnlijk wel onder in plaats van boven water zullen moeten doorbrengen.

Beat the devil

Gaan we dit weekend naar het **West-End** theater, dan beleven wij heel andere avonturen. „Beat the Devil" is een film, die veel aandacht heeft getrokken, wat met sterren zoals Humphrey Bogart en Jennifer Jones geen wonder is. Deze keien op filmgebied houden het publiek ook in de „Beat-film" van het begin tot het eind gevangen door hun goed spel. Het geïntrigeer is in deze film wat op de voorgrond geschoven, ondeugende echtgenoten ontbreken evenmin, terwijl een ingewikkeld bootreisje ook het zijne bijdraagt. Een sterk gespeelde film, het zien alleszins waard.

Esso Tennis Club gaat CCC bekampen

Willemstad. — Gelijk wij reeds gisteren meldden, zal dit weekend de „Esso Tennis Club" naar Curaçao komen om hier enige wedstrijden te spelen tegen de C.S.C.. De E.T.C. zal vanmiddag om twee uur op Dr. Plesmanairport aankomen. Om half vier worden de eerste matches gespeeld terwijl des avonds om half negen een fashio-show in de C.S.C. club wordt gehouden.

Op Eerste Pinksterdag gaat de hele „tennisfamilie", van Curaçao en Aruba, naar de St. Barbara-beach op Nieuwpoort. Des middags om half vier wordt weer getennist, waarna om 6 uur des avonds de cup aan de winnaar zal worden aangeboden. Op Tweede Pinksterdag worden de tennisploegen van C.S.C. en E.T.C. bezig gehouden met een barbecue-dansant, die in het C.S.C.-gebouw wordt georganiseerd. Des middags om vier uur vertrekken de gasten weer naar Aruba. Zullen zij de beker dit keer meenemen? De drie voorafgaande wedstrijden tussen beide clubs werden door C.S.C. gewonnen, maar dit keer komt de E.T.C. met versterking in de vorm van de heren Burks en Bauwer. Het beloven spannende wedstrijden te worden dit weekend.

5 Juni	3.30 uur	Baan	Match	ESSO	C.S.C.
Zaterdag	3.30 uur	2	3rd. Men's Single's	Baumann	Lampe
	3.30 uur	1	2nd. Men's Single's	v.d. Linden	v.d. Brugge
	4.30 uur	1	1st. Men's Doubles	Burks Ammann	Chumaceiro Salas
	4.30 uur	2	Ladies Singles	Mrs. Peeren	Miss C. de Vos Burchart
	4.30 uur	4	Mixed Doubles	Mrs. Hamelers Mr. Dorwart	Mrs. Lenderink Mr. Kusters
Zondag 6 Juni	3.30 uur	1	2nd. Mens' Doubles	Cole Dorwart	Burghardt Rudolph
	3.30 uur	2	3rd. Mens' Doubles	v.d. Linden Washburn	Bouwer Hoetink
	4.30 uur	1	1st. Mens' Single's	Burks	Gerharts
	4.30 uur	2	Ladies Doubles	Mrs. Hamelers Mrs. Peeren	Mrs. v.d. Brugge Mrs. Knoot

Gewichtheffen Curacao v.s. Aruba

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Van de zijde van het bestuur van de Curaçaose Gewichtheffers Bond werd ons medegedeeld, dat op de Eerste Pinksterdag een wedstrijd wordt gehouden tussen de Pen Barbell Club van Curaçao en de Super Barbell Club van Aruba. In de Arubaanse ploeg zijn vele lifters van naam opgesteld en onze Arubaanse collega's zijn dan ook hard van plan hun naam hoog te houden door het verslaan van hun Curaçaose tegenstanders. Als wij echter tussen onze lifters namen tegenkomen, zoals Adriana (kampioen Centraal-Amerika), Betrian, Coprá, Prince, Carolina en Dalnoot, belooft het voor Aruba zeker een harde dobber te worden. Onze internationale kampioen Adriana heeft beloofd zijn eigen record te zullen verbreken en gezien de intensieve training, welke deze athleet de laatste tijd volgde, geloven wij wel, dat het hem zal gelukken.

Ook de andere lifters zullen proberen hun records te verbeteren.

Na de wedstrijd in het gewicht heffen zal er ook een „show" zijn van de twee best ontwikkelde physieken van de twee eilanden. Aan de winnaar zal dan een titel „Mr. Netherlands Antilles" worden toegekend.

Het belooft er Zondagmorgen in Cinelandia spannend aan toe te gaan en een bezoek aan genoemd theater mogen wij u zeker aanraden. Aanvang van de wedstrijden is gesteld op 10 uur des morgens.

Basketball wedstrijden in het Bargebad

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — De serie basketballwedstrijden ten bate van het Gebrekkige Kind werd gisteravond voortgezet met twee wedstrijden. De eerste partij ging tussen Kwiek en Red Devils en werd een interessante wedstrijd. Van veldmeerderheid kon niet gesproken worden, doch Kwiek had individueel betere spelers, waarvan vooral Oduber goed op dreef was. Met een klein verschil behaalde Kwiek de overwinning (24—22).

Daarna verschenen in het veld Athene en Sito en ook deze wedstrijd werd een spannende strijd tussen de technisch betere Atheners en de enthousiaste jeugdige Sito-ers. De Atheners beschikten over goede spelers, maar ook Sito wist goede jonge krachten op de been te brengen, waarvan vooral Heldewier zeer opviel door zijn snelle „passes" en zijn zuivere „shot". Hij wist elf punten op zijn naam te brengen, doch het gelukte hem niet zijn club aan een overwinning te helpen. Het einde van de wedstrijd kwam met een 46—38 stand voor Athene.

Als scheidsrechters traden op Römer en Hernandez, scorer Figueroa, timekeeper Lieuw Choy. De publieke belangstelling liet veel te wensen over.

Het weer

Max. temp. 31.0 C. (87.8 F.); Min. temp. 26.0 C. (78.8 F.); Gem. 27.7 C. (81.8 F.). Max. wind 22, Min. wind 9, Gem. 16 knopen. Vochtigheid 71%. Neerslag geen. Helder 9, Licht bew. 12, Bewolkt 3 uren.

Gisteren overleed tot onze grote droefheid onze geliefde echgenoot, zoon en neef, de heer

Alfred Christiaan Hunnego

in leven onderwijzer, in de ouderdom van 29 jaar.

De uitvaart vindt plaats heden middag om 4.30 uur van uit het St. Elizabeths gasthuis naar de R.K. begraafplaas aan de Roodeweg.

Curaçao 5 Juni 1954.

Wed. J. Hunnego- Harrogate
Mevr. J. Postma-Bergen
Familie E. J. C. Bergen
(Suriname)

Antilliaanse R.T.C.-delegatie hield praatje bij de haard

Jonckheer: Ik kan de stelling van de heer Da Costa Gomez volkomen onderschrijven

's Gravenhage. — Gisteren hield de Antilliaanse R.T.C.-delegatie een persconferentie, waar alle politieke stromingen in de Antillen vertegenwoordigd waren. De heer M.F. Da Costa Gomez heette allereerst de heer B. Chumaceiro, de Antilliaanse attaché te Caracas, van harte welkom. Ook de Nederlandse handelscommissaris te Willemstad, de heer G. A. Jonker, was aanwezig.

Hier volgen enkele grepen uit de conferentie, die twee uur duurde:

Mr I.C. Debrot vroeg aan Jonckheer, of hij diens openbare rede van eergisteren wellicht misverstaan had op het punt van de vrijwillige aanvaarding van het Statuut. De heer Jonckheer antwoordde categorisch, dat het Statuut niet is opgedrongen. Het brengt het maximum wat Suriname en de Antillen in de huidige politieke omstandigheden kunnen verkrijgen en daarom aanvaardt de D.P. het, trots haar bezwaren. De heer Jonckheer zal dan ook in de Staten vóór de aanvaarding van het Statuut stemmen zonder voorbehoud. De heer I.C. Debrot zeide ook te zullen voorstemmen.

Dr Da Costa Gomez kan zich Jonckheers voorkeur voor een Rijksgrondwet, zoals hij die eergisteren tot uiting bracht, wel voorstellen, maar hoe langer men de practische uitvoerbaarheid daarvan bestudeerde, hoe meer ook bleek, dat aan die uitvoerbaarheid veel ontbrak.

Op een desbetreffende vraag antwoordde de heer Da Costa Gomez, sprekend als voorzitter van de Antilliaanse Regeringsraad, dat de Antillen niet zullen rapporteren aan de Verenigde Naties. Hij zei op een vraag van Roethof: „Maar als de V.N. de autonomie niet willen erkennen aan de hand van de factorenlijst?", dan zullen de Antillen antwoorden, dat de V.N. een eigen opvatting hebben, doch dat er ook plaats is voor een andere mening.

De Antillen en Suriname hebben hun eigen inzicht en waardering van het begrip zelfstandigheid en de V.N. zijn ervoor ingesteld om de eigen wensen en inzicht der bevolkingen der diverse gebieden tot hun recht te laten komen. Het moet bij de V.N. zo worden voorgebracht, dat Suriname en de Antillen hun keuze hebben bepaald en zij zullen moeten erkennen, dat de thans plaats gehad hebbende vernieuwing in staatsrechtelijke posities nog niet is voorgekomen, namelijk een normale evolutie, die leidde tot een compleet andere staatsregeling en dit is iets, waarvoor de V.N. respect moeten hebben.

Als Nederland en Suriname en de Antillen dit samen in de V.N. met kracht van innerlijke overtuiging voorbrengen, dan slaan zij in de V.N. een goed figuur.

Op een vraag of nu de Antillen zelfstandig lid van de V.N. zullen worden, was het antwoord van dr Da Costa Gomez ontkennend. Surinaamse en Antilliaanse vertegenwoordigers gaan nu niet meer naar de V.N.-vergaderingen als aan de Nederlandse delegatie toegevoegde deskundigen, doch samen met Nederland. Zo zal ook het antwoord over het al dan niet rapporteren worden gegeven door of namens minister Luns „samen en met" de overzeese Rijksdelen.

De heer Da Costa Gomez zette uiteen, dat in de Caribische Commissie Suriname en de Antillen niet meer worden vertegenwoordigd door het moederland, maar weer Nederland „naast en met" Suriname en de Antillen.

De heer Kwiers stelde het belang in het licht, dat de uitspraken van het Statuut steeds zullen worden bezien in het licht der beginselen, die men thans in de Grondwet vindt vastgelegd en die voor het eerst werden openbaar gemaakt in de Koninklijke rede van 1942.

De heer Abraham stelde zijn bezwaren in het licht tegen de mogelijkheid van wijziging der Landsregeling met 2/3 der uitgebrachte stemmen. Hij wenst waarborgen, dat de Landsregeling conform is met de wens van de meerderheid van de Antilliaanse bevolking en twee-derde is bij een quorum van twaalf geen waarborg.

De heer Tromp zei: „Aruba blijft streven naar separación en verklaart zich accoord met de rede van de heer Eman van gisteren".

Op de vraag: Zal het Statuut bij de huidige Staten worden ingediend? antwoordde dr Da Costa Gomez: Dat is een zaak van de heer Voges als voorzitter van de Staten. Hij zal echter bevorderen, dat er spoed wordt betracht; wij achten het niet gepast met het Statuut te spelen en te speculeren op de samenstelling van de Staten.

Jonckheer: Ik kan de stelling van de heer Da Costa Gomez volkomen onderschrijven.

Mr I.C. Debrot: We spelen in de Antillen nooit een politiek spel.

Da Costa Gomez: Wat doet u dan in de politiek?

Debrot: Wij zullen het Statuut geheel beschouwen uit een oogpunt van Koninkrijksbelang.

Gevraagd werd vervolgens, of nu Nederlandse gezanten en ambassadeurs voor de Zuidamerikaanse staten uit mensen in Suriname en de Antillen zullen worden gekozen. Hierop antwoordde de heer Da Costa Gomez: Als er een Nederlandse gezant moet worden ...... in een kring naar geschikte mensen. Door het Statuut is die kring thans veel groter geworden. Men kan daarvoor thans ook geschikte krachten in Suriname en de Antillen in aanmerking doen komen. Wij doen nu mee in Koninkrijkszaken en buitenlandse zaken vallen daaronder via onze gevolmachtigde ministers in Nederland. Deze heeft de taak te wijzen op een eventuele voortreffelijke kracht voor een gezanst- en ambassadeurspost in Suriname of de Antillen.

Op de vraag, of de nieuwe ambassadeur te Caracas al bekend is, zegt mr N. Debrot twee namen te hebben gehoord. Hij gelooft, dat de tweede naam de juiste is (maar noemt die niet!).

Hierna gaf dr Da Costa Gomez een uitvoerige uiteenzetting over de noden en behoeften van de Antillen, nu het Statuut in werking zal treden. Hij sprak over groter wederzijds contact, wederzijdse bezoeken van de hoogste autoriteiten, Kamerleden, over het belang de mensen „koninkrijks-minded" te maken, behoorlijke wederzijdse voorlichting, de K.L.M. kan tot het onderling contact belangrijk bijdragen door tariefsverlaging, Nederlandse bijstand op economisch gebied, hij wees op de vrije entrepots in de Antillen als stapelplaats, de aantrekkelijke winstbelasting voor ondernemingen. Wij moeten in het koninkrijk groeien tot rijksburgers, wij moeten in de goede zin van het woord het Engelse imperium-gevoel verkrijgen. Het drinkwaterprobleem is thans opgelost, maar dat voor het bevloeiingswater nog niet.

De heer Da Costa Gomez gewaagde met trots, hoe van Amerikaanse zijde uit Key West, toen daar droogte heerste, in de Antillen werd geïnformeerd, hoe men dit vraagstuk daar had opgelost. Hij zegt ook, dat, als de Nederlanders eenmaal met de Antillen in aanraking komen, zij veelal worden besmet door de Antillenbacil: zij gaan van het land houden. De Antillen kunnen nog een enorm aantal mensen inschakelen en een der beste dingen van het Statuut is dat dit thans op groter schaal zal kunnen gebeuren.

Op de vraag, hoe de omringende Caribische gebieden het accoord zullen ontvangen, zei dr Da Costa Gomez te geloven, dat men daar toch wel respect zal hebben voor de wijze, waarop door overleg Suriname en de Antillen worden ingeschakeld in de behartiging van Koninkrijkszaken. Men zal moeten aanvaarden, dat Suriname en de Antillen het positief zo hebben gewild.

Men kan verschillen van mening, of Suriname en de Antillen nu waarlijk „self government" hebben, men zal wellicht niet begrijpen, waarom de bepalingen inzake de rechtszekerheid werden gewenst en waarom de rechterlijke macht wordt benoemd door de Kroon, omdat het allemaal zelfstandige republieken zijn, maar dat moeten we dan maar nemen. Als Suriname en de Antillen menen, dat de standing van de rechterlijke macht in het Koninkrijk zo is, dat wij gaarne deze opvatting van de rechterlijke macht ook in onze landen willen hebben, dan zal men in het buitenland wellicht niet begrijpen, dat wij dit zo willen.

Dit is nu eenmaal het verschil: of men streeft naar de een of andere vorm van integratie met het Europese land, waarmee men historisch is verbonden, óf dat men er uit wil.

Dr. Da Costa Gomez wees nog, wat de kwestie der rapportering betreft, op de onmogelijkheid: ook de eilandgebieden zijn autonoom en kunnen besluiten hun jaarverslagen op economisch, sociaal en cultureel gebied al dan niet aan de centrale regering over te leggen. Maar de Antillen publiceren alles, zij hebben niets te verbergen. Alleen protesteren wij, wanneer men aan de kestie van het rapporteren een ...... den. Wij achten ons in deze zaken geheel onafhankelijk.

Op een vraag van de heer Isa aan mr I.C. Debrot, antwoordt deze: Het Statuut wordt op alle punten door de K.V.P. vrijwillig aanvaard op basis van gelijkwaardigheid.

De heer Voges wilde in deze journalistenbijeenkomst nog ter sprake brengen de wijze, waarop een Antilliaans journalist, die met de gouverneur op diens reis meereisde naar de Bovenwinden, diverse fouten heeft gemaakt, o.a. dat op Sint Maarten met opzet vee zou zijn verbrand. Hij gispte wat daarover in het dagblad „De Maasbode" is geschreven. Hij ging overigens accoord met het Statuut, al had hij bezwaren tegen de positie van de gouverneur en de procureur-generaal, die hij in de Staten ter sprake zou brengen. Maar hij kon verzekeren, dat hij en degenen, die hij vertegenwoordigt, het Statuut aanvaarden. Het verheugde de heer Voges, dat geen twijfel meer kan bestaan over de interpretatie van de positie van de procureur-generaal.

De heer Da Costa Gomez sloot de bijeenkomst met een slotwoord opmerkend, dat het Statuut geen „eeuwig edict" is. Hij wilde dit zo formuleren: het Statuut is niet een eeuwig edict in zijn formulering van dit ogenblik. Maar Dr. Da Costa Gomez hoopt wel, dat het een eeuwig edict zal zijn in de wens om samen te gaan in de trouw aan het Koningshuis en in het ver...... dat ...... gegeven hebben in het overleg en in de aanvaarding van het gemeenschappelijk samengaan.

Wonderbare genezing op voorspraak van Madonna der Tranen ?

De Nederlander J. P. Beke uit Arnhem, vader van zes kinderen, die door de medici van het sanatorium te Davos in Zwiserland wegens vergevorderde dubbelzijdige long-tuberculose reeds was opgegeven, is genezen uit Zwitserland in Nederland teruggekeerd.

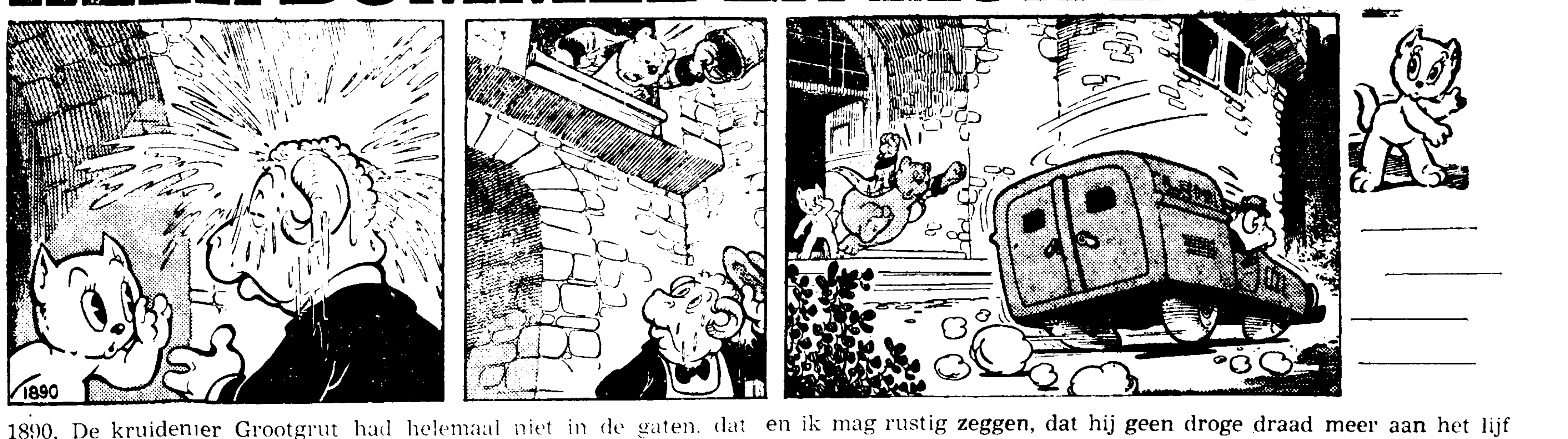
De heer J. P. Beke schrijft zijn genezing, die door de medici onverklaarbaar wordt genoemd, toe aan de tussenkomst van de Madonna der Tranen, het wonderbare Mariabeeld te Syracuse op Sisilië. Hij hoopt over enige weken weer aan het werk te kunnen gaan.

Behalve de heer Beke meent ook zijn medepatiënt de heer Keller uit Ilst op voorspraak van de Madonna der Tranen genezen te zijn. Hij had eigenlijk nog twee jaren moeten liggen, doch is ook naar Nederland teruggekeerd.

„Rijdende stoep" in Jersey City

Jersey City. — In Jersey City (New Jersey) is een „bewegend trottoir" in gebruik genomen, dat met een snelheid van 36 meter per minuut 11.000 personen per uur over een afstand van 68 meter omhoog kan brengen naar een station. De „rijdende stoep' gaat een helling van 10 graden op.

HEER BOMMEL EN ZIJN IKSEL 1779

1890. De kruidenier Grootgrut had helemaal niet in de gaten, dat hij heer Bommel ernstig gestoord had in het bestuderen van zijn iksel. Hij was met zijn grof driewielertje dwars door de witte nevels van heer Ol'ioe's wensdroom heen gereden en stond nu met Tom Poes over een onbetaalde nota te praten!

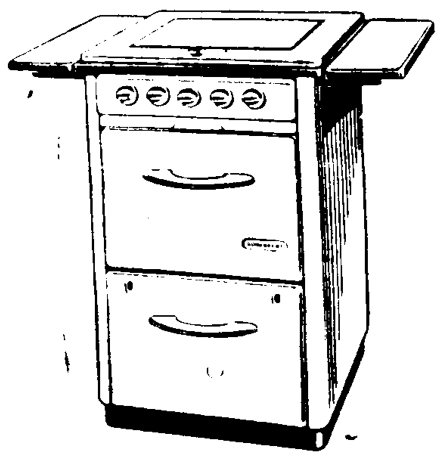
Geen wonder, dat heer Bommel boos was! Toen hij het luidruchtig ploffende voertuigje zag naderen, had hij met een woedende kreet zn toestel uitgeschakelt en was naar een kraan gesneld. Niet om zich te gaan wassen overigens dat merkte de comnestibles-handelaar al gauw, want toen hij zijn nota tevoorschijn wilde halen om Tom Poes uit te leggen, wáár nu precies het misverstand school, was er boven zijn hoofd een emmer leeggegooid. Het water klaterde met een fris en luid geplas over zijn gedaante heen op de stoeptreden en ik mag rustig zeggen, dat hij geen droge draad meer aan het lijf had. Doch wie nu denkt, dat dit hem ergerde, vergist zich. Na de eerste verrassing keek hij naar boven en nam beleefd zijn hoed af.

„Dag meneer Bommel!" riep hij monter, „Ik dacht al dat ik U hoorde! Schikt het U om even over dit rekeningetje te spreken? Het ligt al een poosje en ik dacht, dat het was om......"

Op dit moment klonk er boven een soort geloei en even later daverde de traptreden onder naderstormende voetstappen.

„Ik geloof, dat het de heer Bommel een andere keer beter schikt!" sprak de kuidenier, terwijl hij met enige haast in zijn auto'tje klom. „Goede middag, jongeheer!"

En hij gaf gas, terwijl heer Ollie in grote woede langs Tom Poes de deur uit kwam rennen......

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

15)

„Arresteren, meneer."

„Zeg dan niet: in haar kladden nemen! Die ordinaire uitdrukkingen moet je afleren, Garroway."

„Ja, meneer. Ik zal 't proberen, meneer."

„Zuivere en beschaafde taal is 't allereerste, wat een dichter nodig heeft."

„Jawel, meneer. Zeker, meneer."

„En wat is dat voor malligheid.... sturen ze je, om die dame te arresteren? Op welke grond?"

„Men had ter kennis van mijn meerderen gebracht, meneer, dat madame Eulalie waarzeggerij bedreef tegen geldelijke beloning. Dat is volgens de wet verboden, meneer."

Fletcher haalde zijn neus op.

„Bespottelijk! Als de wet dat verbiedt, dan verander je de wet!"

„Ik zal mijn best doen, meneer."

„Ik heb het genoegen gehad, madame Eulalie gade te slaan bij de uitoefening van haar kunst," zei James Fletcher, „en zij vertelt niets dan de glasheldere, in 't oog springende waarheid. Dus ga jij maar gauw naar je meerderen, en vraag, of ze van de brug af willen springen."

„Ja, meneer. Ik zal 't zeggen, meneer."

„En ga nu heen. We hebben zaken te bespreken."

„Ja, meneer Fletcher," zei agent Garroway nederig. „Ik ga al, meneer Fletcher."

Hij ging inderdaad, en toen de deur achter hem dicht was, bleef het meisje een paar seconden lang met bewonderende blikken naar het gelaat van James Fletcher staan staren.

„Was dat heus iemand van de politie?"

„Ja zeker!"

„En die hebt u zo weten aan te pakken, dat hij „ja, meneer" en „nee, meneer" speelde, en als een zoet hondje de deur uit liep, toen u 't zei?" Ze haalde diep adem. „'t Was te wensen, dat alle eenzame hulpeloze meisjes in deze grote stad zo'n beschermer vonden, als ze in nood zitten."

„'t Genoegen is helemaal aan mijn kant," zei Fletcher hoffelijk. „Ik ben blij, dat ik u van dienst heb kunnen zijn."

„Ik kan u nooit genoeg danken, meneer Fletcher!"

„Mijn voornaam is James."

Zij keek hem verbaasd aan.

„U bent toch niet **de** James Fletcher? De psycholoog? De schrijver van de beroemde boekjes?"

„Ik heb inderdaad een paar boekjes geschreven."

„O maar, dan bent u mijn lievelingsschrijver! Dan heb ik vreselijk veel aan u te danken! Als u er niet geweest was, zat ik nog steeds te dutten in een dorpje van anderhalve man en een paardekop, waar niet eens een ordentelijke ijssalon is. Maar ik heb een paar deeltjes in handen gekregen van uw serie: „Wilt gij Omhoog in de Maatschappij?" en toen ik die gelezen had, heb ik mijn koffertje gepakt en ben ik gauw naar New York gegaan, om een leven op bredere grondslag te beginnen. Als ik gisteren geweten had, dat u James Fletcher was, had ik u daar op die stoep omhelsd!"

James Fletcher voelde neiging om te betogen, dat een spreekkamer met een dichte deur en gordijnen rondom een nog geschikter plaats was voor zulk een demonstratie van dankbaarheid, maar terwijl hij zijn mond opendeed om te spreken, werd hij voor 't eerst overvallen door een zonderlinge, bijna George-Finachtige verlegenheid. We zijn het nooit eens met de moderne hebbelijkheid, grote mannen van hun voetstuk te wippen, door licht te werpen op hun kleinmenselijke kantjes, maar de waarheid gebiedt ons te vermelden, dat James Fletcher op dat ogenblik een onnozel gegrinnik liet horen en zijn vingers door elkaar begon te strengelen.

Dat moment van onbegrijpelijke zwakheid ging voorbij — hij was zichzelf weer en zette met een krachtig gebaar zijn bril goed.

„Hoe denkt u er over," vroeg hij, „om eh.... zoudt u misschien.... Hebt u tijd om ergens met me te gaan lunchen morgen, denkt u?"

Het meisje slaakte een spijtig kreetje.

„Wat is dát jammer!" zei ze. „Morgen kan ik niet."

„Overmorgen?"

„'t Spijt me ontzettend, maar ik geloof niet.... Ik bén er de eerste drie weken niet, ziet u. Morgenochtend spring ik in de trein naar West-Meadow, om de oude luitjes op te zoeken. Dat kan ik onmogelijk veranderen, ziet u. Zaterdag is 't paps verjaardag, en die heb ik nog nooit overgeslagen."

„West-Meadow?"

„Ja, in Texas. U hebt er natuurlijk nog nooit van gehoord, maar 't is er toch heus."

„Ik heb er wél van gehoord. Een van mijn beste vrienden komt uit West-Meadow."

„Nee toch! Wie?"

„Een zekere George Finch."

Zij lachte vrolijk.

„Hoe is 't mogelijk! Is George Finch een kennis van u?"

„Geen kennis — mijn boezemvriend."

„Zo," zei het meisje. „Dan hoop ik voor u, dat 't niet meer zo'n sufferd is als vroeger."

„Met het woord suffert bedoelt u waarschijnlijk...."

„Ik bedoel een sufferd. Zo iemand, die nog geen ia tegen een ezel kan zeggen."

James Fletcher was nog nooit getuige geweest van een onderhoud tussen George Finch en een ezel; maar geheel en al ontbloot van mensenkennis achtte hij zichzelf niet; dus meende hij wel te mogen veronderstellen, dat zijn vriend in staat zou zijn, het genoemde bewijs van moed — een verre van buitensporige moed — te leveren.

„George is door het grote-stadsleven wél veranderd, geloof ik," antwoordde hij, nadat hij even had nagedacht. „En nu we het toch over hem hebben, schiet me te binnen, waarom ik eigenlijk hier kwam. 't Is juist over hém, dat ik u spreken wou, in uw hoedanigheid van madame Eulalie. George Finch is namelijk hevig verliefd op Molly Waddington, de stiefdochter van uw cliënte mevrouw Waddington."

„Hoe bestaat 't! Ik dacht, dat hij te verlegen was om dichter bij haar te komen dan drie kilometer!"

„Dat hebt u dan toch heus mis. Hij schijnt eergisteravond met geweld haar ouderlijke woning te zijn binnengedrongen — of ten minste, zo goed als met geweld — en nu heeft mevrouw Waddington een bevel uitgevaardigd, dat hij Molly nooit meer zien of spreken mag. Ze is bang, dat hij een spaak in haar wiel zal steken. Want ze is van plan, het arme kind aan een zekere lord Hunsington te koppelen."

Het meisje zette grote ogen op.

„Ja, dan hebt u gelijk! Dan is George heel erg veranderd."

„En toen hebben we eens overlegd, Molly en ik; en toen dachten we: misschien konden we u overhalen, om u te lenen tot.... ik zal maar zeggen een vriendschappelijk trucje. Mevrouw Waddington zou vanmiddag om vijf uur bij u komen, en nu heeft Molly gevraagd, of ik u eens wou polsen. Zoudt u er voor te vinden zijn om aan mevrouw Waddington te vertellen, als u in de kristallen bol had gekeken, dat u een gevaar zag, waarin Molly verkeerde? En dat het gevaar kwam van een donkere man met een monocle?"

„O ja, zeker."

„Wilt u 't doen?"

„Waarom niet? 't Is maar een kleinigheid vergeleken bij het vele, dat u voor mij hebt gedaan."

„Dank u, dank u," zei James Fletcher. „Ik heb me dus niet in u vergist. Ik voelde direct, toen ik u zag dat u een meisje uit duizenden was. Wat ik zeggen wou.... zoudt u kans zien, eens een keer met me te gaan lunchen, als u terug bent?"

„Ik zou 't heel prettig vinden."

„Dan zal ik u mijn telefoonnummer geven."

„Dank u. Wilt u George de groeten van me doen? Ik zal hem graag eens ontmoeten, als ik terug ben."

„Dat kan gebeuren. Tot weerziens dus."

„Tot weerziens, meneer Fletcher."

„Zeg maar James."

Zij trok een twijfelachtig gezicht.

„Ik vind James geen leuke naam. 't Klinkt zo stijf."

James Fletcher voerde een korte strijd met zichzelf.

„Er is een tijd geweest, dat mijn naaste omgeving me Jimmy noemde." Er voer een huiveringetje door hem heen, maar hij herhaalde het woord moedig: „Jimmy."

„Zet mij dan ook maar op dat lijstje," sprak de jongedame. „Ik vind 't veel aardiger klinken. Tot ziens, Jimmy."

„Tot ziens," zei James Fletcher.

Dit was het besluit van het eerste stadium der liefde van een groot man. Enkele minuten later wandelde James Fletcher met een soort danspas de straat uit. Ergens in de buurt van het Washington-plein gaf hij een kleine jongen een halve dollar en zei hij: „Jij wilt zeker president van de Verenigde Staten worden later."

Zeg, George," zei James Fletcher, „ik heb vandaag iemand gesproken, die je vroeger gekend heeft, in West-Meadow. Een meisje.

„Hoe heette ze? Heeft Molly een boodschap voor me meegegeven?"

„Madame Eulalie."

„Ik kan me niemand herinneren, die zo heette. Heeft Molly een boodschap voor me meegegeven?"

„Ze is slank en liefelijk, en ze heeft tedere grijze ogen, als nevels, die boven een vijver in sprookjesland zweven."

Zo iemand heb ik zeker niet gekend in West-Meadow. Heeft Molly je geen boodschap voor me meegegeven?"

„Nee."

„Niet?" George liet zich wanhopig in een stoel neervallen. „Dan ber ik verloren!"

„O ja, toch wel," zei James Fletcher. „Dat zou ik haast vergeten. Je moest morgenmiddag om half vier in 't Central Park gaan wandelen, zei ze, bij de ingang van de Dierentuin. Dan had je kans, dat je haar tegenkwam."

„'t Is vandaag de gekste, fijnste dag van mijn hele gelukkig nieuwjaar," zei George Finch.

HOOFDSTUK V

Madame Eulalie tuurde in de kristallen bol, die rustte in de beker harer welgevormde handen. Het gezicht, dat James Fletcher ertoe had genoopt, de stelregels van heel een wijsgerig leven overboord te werpen, stond ernstig en aandachtig.

„De dampen beginnen op te trekken!" prevelde zij.

„Aha!" zei mevrouw Waddington. Zij had al gehoopt, dat dit weldra gebeuren zou.

„Er is iemand die u zeer na staat.."

„Een geest?" riep mevrouw Waddington zenuwachtig. Zij verdraaide angstig haar hoofd om achter zich te kijken. Zij verkeerde in een voortdurende ongerustheid, dat er iets van die aard zou komen opdoemen, uit een hoek van die kamer vol schemerlicht en een vreemdzoete geur.

„U begrijpt me verkeerd," zei madame Eulalie ernstig. „Ik bedoel, dat ik in het kristal de gestalte zie opkomen van iemand in uw onmiddellijke omgeving — een van uw naaste betrekkingen."

„Mijn mán toch niet?" zei mevrouw Waddington met toonloze stem. Zij was een vrouw, die op haar geld wist te passen; dus vond zij 't geen prettig idee, tien dollars te moeten betalen voor visioenen over Henry Herbert Waddington.

„Begin de naam van uw echtgenoot met een M?"

„Nee," zei mevrouw Waddington. Zij keek opgelucht.

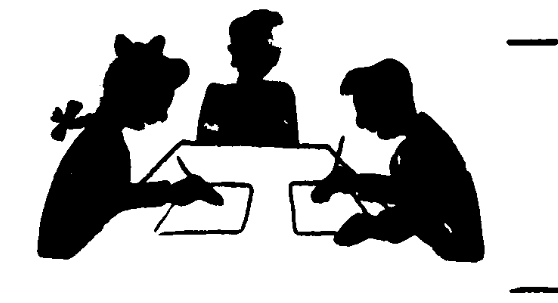
„Er vormt zich een letter tussen de nevels.... ik geloof dat 't.... ja, 't is een M."

„Ik heb een stiefdochter die Molly heet."

„Is ze donker en slank?"

„Nee. Klein en blond."

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

ASKAM

EN DE ONEERLIJKE KOOPMAM

Askam was 'n arme jongen, die na de dood van zijn ouders uit zijn dorp naar de stad Kadesia was getrokken en daar met grote moeite een betrekking bij de rijke koopman Nazem gevonden had.

Ongeveer een jaar was Askam bij Nazem in dienst, toen hij op zekere dag naar een stadje moest, dat enige uren van Kadesia lag. Hij had er een boodschap bij een zekere Hamid, een koopman, waarmee Nazem veel zaken deed. Askam was al enkele keren bij Hamid geweest en deze had met de aardige jongen graag te doen.

Op de terugreis kwam Askam door een uitgestrekt bos. 't Werd avond en hij verdwaalde. Opeens kwam hij op een open plek en stond voor een grote bouwval.
„Ik zal hier vannacht maar blijven," zei Askam bij zichzelf. Hij ging dus de bouwval in en vond in een voor het grootste deel ingevallen toren een vertrek, waar hij besloot de nacht verder dor te brengen. Van enige grote stenen maakte hij een bed en sliep nu weldra in.

Een paar uur kon hij zo gelegen hebben, toen hij wakker werd en in de verte geluiden hoorde, alsof er gehamerd en gevijld werd. Er moesten dus mensen in de bouwval zijn. Maar wat hadden die daar te doen? Daar wilde Askam meer van weten. Op zijn tenen sloop hij er heen, keek door een spleet naar binnen en zag nu vier mannen. Een stond bij een kleine oven, waarin, naar het scheen, metalen gesmolten werden. De anderen zaten om een tafel, waarop staven en hopen geldstukken lagen en waren druk bezig met hameren en vijlen.

Askam behoefde niet te vragen, wie die mannen waren. Al een hele tijd was in Kadesia veel vals geld in omloop en de regering van de stad had een beloning van honderd goudstukken uitgeloofd voor hem, die de politie op het spoor van de valse munters kon brengen.

Even voorzichtig als hij gekomen was, keerde Askam naar de toren terug. 't Begon al te schemeren, toen hij de vier mannen zag vertrekken. Hij wachtte, tot 't helemaal licht was en besloot toen, een kijkje in de onderaardse werkplaats te nemen. Hij volgde dezelfde weg van straks en stond weldra voor de deur, die hij hebben moest. Ze was met een grendel gesloten en het kostte hem geen moeite ze te openen. Hij kwam nu in een vrij groot vertrek, waarin een tafel, twee banken en enige grote, van zware sloten voorziene kisten stonden. Askam wist nu genoeg en zijn plan was klaar: wanneer hij weer thuis was, zou hij naar de kadi — de rechter — gaan en hem zijn ontdekking mededelen. Hij maakte de deur weer dicht, verliet de bouwval en vond na enige tijd de weg naar de stad.

Toen hij thuiskwam, vroeg Nazem hem, waar hij zo lang gebleven was, en nu vertelde Askam zijn wedervaren en ook, wat hij van plan was.

„Laat dat liever aan mij over," zei Nazem. „Als je zelf gaat, heb ja alle kans, dat je de

kadi niet te spreken krijgt, maar een van zijn ambtenaren, die je alles laat vertellen en dan zelf de beloning opstrijkt. Zo zijn die lui! Maar ik ken de kadi goed en als ik met hem spreek, kun je er zeker van zijn, dat je de honderd goudstukken krijgt."

Askam, die er wel wat tegen opzag met een voornaam heer als de kadi te gaan praten en zijn meester ten volle vertrouwde, vond dat best.

Maar Nazem had een heel ander plan. Hij had vroeger veel gereisd, kende de omstreken van Kadesia op zijn duimpje en was ook enige keren in de bouwval geweest. Hij riep zijn beide andere bedienden, Orfi en Seba en liet hen beloven, dat ze, als hun wat gevraagd werd, zouden zeggen, dat hij de vorige nacht niet thuis was geweest en die morgen van een reis was teruggekeerd. Daarna ging hij naar de kadi en vertelde daar, hoe hij op reis door de nacht was overvallen, in de bouwval een schuilplaats had gezocht en toen het verblijf van de valese minters ontdekthad.

De kadi nam dadelijk de nodige maatregelen. Bij het aanbreken van de nacht trokken enige politieagenten naar de bouwval en hetgelukte hun, de misdadigers bij hun werk te overvallen en gevangen te nemen. Nazem was nu de grote man. Hij werd geprezen om de grote dienst, die hij zijn medeburgers bewezen had en ontving de uitgeloofde beloning.

Maar in plaats van die aan Askam te geven, hield hij ze zelf en toen deze om het geld vroeg, dat hem eerlijk toekwam, hield hij zich, of hij van geen afspraak wist. En toen Askam aanhield en bad en smeekte, schold hij hem uit voor huichelaar en bedrieger, liet Orfi en Seba bevestigen, dat hij op de bewuste dag op reis was geweest, zei, dat hij zich door zijn bediende niet liet beledigen en joeg hem tenslotte de deur uit.

Daar stond de arme Askam nu op straat. Er zat voor hem nu niets anders op, dan een andere betrekking te zoeken. Enige dagen was al zijn moeite vergeefs en intussen raakte het weinige geld, dat hij bezat, op. Zo bevond hij zich op een avond in een stille straat. Weer was hij overal afgewezen. Hij gevoelde zich zo ongelukkig, dat hij bij de ingang van een huis ging zitten en in tranen uitbarstte.

Opeens voelde hij, dat iemand hem op de schouder tikte en toen hij opkeek, zag hij Hamid voor zich staan.
„Wel, Askam," vroeg de koopman, „scheelt er wat aan?"
Askam vertelde nu, wat er gebeurd was.

„Dat is slecht van Nazem," zei Hamid verontwaardigd. „Ik wist wel, dat hij inhalig was, maar zoiets had ik toch niet van hem verwacht. Maar ik zal mijn best doen om je te helpen. We gaan dadelijk naar de kadi."
Even later waren ze bij de rechter. Askam moest nu de hele geschiedenis vertellen en daarna verklaarde Hamid, dat de jongste bediende die dag bij hem geweest was en eerst laat in de namiddag weer vertrokken was.

De kadi dacht enkele minuten na en vroeg toen: „Heeft Nazem nog meer bedienden?"

„Ja, heer, twee, Orfi en Seba."
„Laat ze beiden hier komen," beval hij een politieagent.

Weldra verschenen beiden. In het eerst vertelden ze, wat ze tevoren met Nazem afgesproken hadden. Maar toen Hamid zijn verklaring herhaalde en de kadi hen op strenge toonde vermaande de waarheid te zeggen en hen met strenge straf bedreigde, als ze bleven liegen trokken ze hun woorden in en verklaarden, dat Nazem die dag niet buiten de stad was geweest. Ze voegden er nog bij, dat Nazem gedreigd had, hen te ontslaan, als ze niet verklaarden, wat hij van hen verlangde.

Nu moest Nazem komen. De bewijzen tegen hem waren zó sterk, dat hij niet anders kon doen dan bekenen en om genade vragen. De kadi onderhield hem ernstig over zijn bedrog. Daarna zei hij: „Luister nu, wat ge te doen hebt. Ge geeft Askam het geld, dat hem toekomt en bovendien eenzelfde bedrag als vergoeding voor het hem aangedane onrecht. Verder belooft ge deze twee mannen, die ge gedwongen heb te liegen, niet uit uw dienst te ontslaan en het hun op geen enkele wijze lastig te maken."

„Het zal gebeuren, zoals ge gezegd hebt, heer kadi."
„Goed, ga dan heen."

't Is te begrijpen, dat Askam, toen de waarheid bekend werd, in heel Kadesia een gevierd man werd. De kadi, die iets in de jongen zag, zorgde, dat hij een betrekking bij de politie kreeg, waarin hij het door bekwaamheid en ijver nog vre bracht.

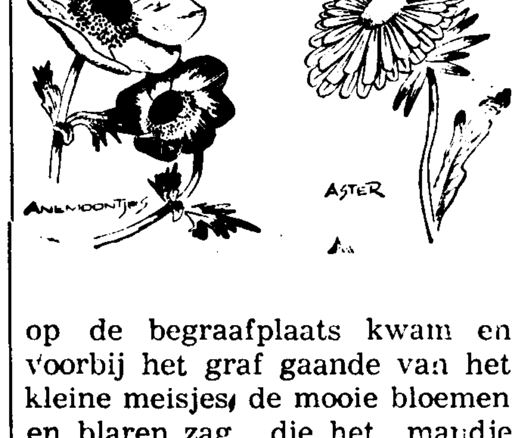
Hamid: DE DAPPERE

Een ieder in de zondoorblakerde woestijn, welke zich uitstrekt van de Atlantische Oceaan tot aan de Nijl, noemt met eerbied en ontzag de naam van Hamid, de dappere sjeik van El Bashan. De armen luisteren naar zijn raad en zoeken zijn bijstand, en als hij op jacht is naar de bozen, de ratten van de onmetelijke Sahara, dan stokt de adem bij het relaas van zijn roekeloze daden.

De Legende der Bloemen

De **acanthus of berenklauw** is een aardig plantje met witte of rozenrode bloemen en de mensen der oude wereld, vooral zij die zich bezighielden met bouwwerken, hebben aan dat plantje een aardige legende vastgeknoopt Het was in Griekenland, waar vele honderden jaren geleden de acanthus weelderig bloeide. Daar woonde ook 'n klein meisje, dat geen ouders meer had, maar vertroeteld werd door een vrouw, die voor het kind zorgde alsof het haar eigen lieveling was. Op zekere dag werd het kind ziek en geen zorg mocht baten: het kind stierf. Groot was de droefheid der verzorgster, die elke dag naar het graf ging kijken en er ook een mandje op plaatste, gevuld met vruchtbare aarde en bloemen. Er zat ook een plantje in, dat weelderig groeide en bloeide en welks takjes en bladeren tegen het mandje opklommen. De talrijke bladeren ontplooiden hun brede uitgehoekte vlakken en de uiteinde krulden zich sierlijk om. Nu wilde het toeval, dat ook de grote Griekse bouwmeester Kallimachos eens

op de begraafplaats kwam en voorbij het graf gaande van het kleine meisjes, de mooie bloemen en blaren zag, die het mandje omhulden. De kunstenaar bleef staan, dacht lang na en op dat ogenblik werd in hem de wens geboren, om de vorm en groei dezer mooie bladeren over te brengen in de steen der tempelzuilen.

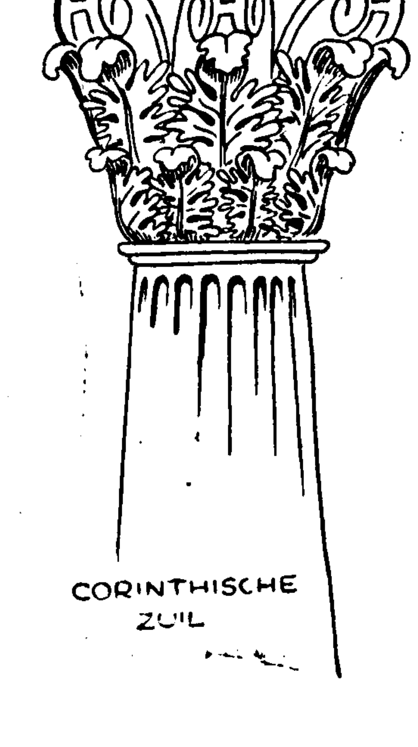
Die zuilen noemde men **Corinthische zuilen.** Dat waren zuilen met diepe loodrechte groeven, die naar boven toe zachtjes overgingen in bladvorm: de bladeren van de acanthus of berenklauw.

Maar ook de **anemoontjes** en **asters** hebben aardige legenden. Luister maar. De anemoontjes kwamen uit het oosten tot ons. Ze werden vandaar overgebracht naar Frankrijk. Dat gebeurde in de loop der zeventiende eeuw.

De Parijse bloemist Bachelieu was de eerste bezitter en tien jaar lang lukte het niemand, ook maar een zaadje bij hem te bemachtigen. Dat verdroot een Frans parlementslid, die dacht dat bloemen voor iedereen waren. Hij ging met zijn knecht naar de winkel van Bachelieu en liet, toen hij bij de anemonen kwam, zijn mantel vallen; de knecht raapte hem op, maar zorgde er tevens voor, wat anemoonzaad te bemachtigen. De raadsheer kweekte nu zelf anemonen verspreidde ze over Europa. In de taal der bloemen betekenen anemonen: droefheid des harten of verlatenheid. Toen de godin Venus eens op jacht was met de jager Adonis, waarschuwde zij hem, geen wilde dieren te achtervolgen.

Maar Adonis luisterde niet en hij werd dodelijk gewond door een wild zwijn. Het bloed van Adonis drenkte de aarde en bracht rozen voort, terwijl de tranen van Venus eveneens de aarde bevochtigden en anemoontjes lieten opschieten.

Wat de aster betref, die naam

betekent letterlijk: ster. Sommigen beweren, dat de bloem uit China afkomstig is, anderen dat zij uit 't H. Land komt. Toen Johannes de Evangelist nog 'n kleine ojngen was, gaf hij eens aan 'n engel een roos en een lelie in ruil voor een hemelse bloem. De volgende dag kreeg hij er inderdaad een, afkomstig van een ster. Johannes plantte het stekje, verpleegde het zorgvuldig en in de herfst ontloken de mooie bontgekleurde bloemen. Toen riep de kleine Johannes blij: „Zul je nu altijd voor mij blijven bloeien, kleine ster?"

Daarom is de aster het symbool geworden der vriendschap, die altijd wedervriendschap eist. Zijn taal is: mijn vriendschap is eeuwig, zoals de sterren, die daarboven flikkeren in het azuur.

DAMAST

Zijden, linnen en wollen stoffen, waarin bloemen of figuren geweven zijn, noemt men **damast**, afgeleid van de plaatsnaam Damascus, waar dergelijke weefsels het eerst werden vervaardigd. Van dezelfde afkomst is het woord damasceren, dat is staal met bloemen en vlammen versieren en met goud en zilver inleggen, hetgeen voorheen vooral bij slag- en steekwapens toepassing vond.

GEUZEN

Toen kort voor het aanbieden van het smeekschrift der edelen (1566) Margaretha van Parma, de landvoogdes der Nederlanden, zich ongerust maakte over de daaruit sprekende opstandige volksbeweging, moet haar raadsman Barlaimont gezegd hebben: „Stel u gerust, mevrouw, het zijn slechts bedelaars" (gueux). Deze geringschattende betiteling werd kort daarna als erenaam overgenomen. Van die tijd dateert de naam (bos-, slijk- en water-) geuzen.

Persconferentie Bestuur

Aruba werkt thans aan een vijfjaren-plan

Oranjestad. — Op de maandelijkse persconferentie deelde de heer F. de Wever, sprekende namens het B.C., over de R.T.C. mede niets meer te weten dan in de persberichten werd gemeld. Wel had men particuliere brieven ontvangen, doch deze wierpen geen licht op de besprekingen. In de loop van de volgende week kunnen de gedelegeerden worden terugverwacht. De Voorzitter deelde verder mede, dat Aruba was uitgenodigd voor het Vijftiende Inter-Amerikaanse Touristen Congres dat te Panama gehouden zal worden van 10 tot 20 Juni a.s.. Daar Aruba geen lid is van deze organisatie, welke veel groter is dan de C.T.A., zal zij als toehoorder worden vertegenwoordigd door de ambtenaar van het Arubaans Touristen Bureau, de heer C. Wever. De uitnodiging geschiedde op aanbeveling van de consul van Panama, de heer de la Toña.

Technische opleiding gaat Bestuur ter harte

Het B.C. treft thans voorbereidingen om te komen tot een Vijf-jaren-bestuursplan en daaraan werd dezer dagen hard gewerkt. De plannen bevinden zich nog in een beginstadium en derhalve kunnen hieromtrent geen nadere gegevens worden verstrekt.

Als maar praten

Ir. A. v. d. Berg, hoofd DOW, is via New York van de Utrechtse Jaarbeurs naar Aruba teruggekeerd. De heer v.d. Berg heeft de heer Kipnis te New York ontmoet, die op het punt stond naar Europa te vertrekken. Daar hebben tussen de beide heren besprekingen plaats gevonden en werd het voorstel Kipnis door het B.C. voor 1 Mei ontvangen. Deze voorstellen worden thans door D.O.W. bestudeerd en advies zal aan het B.C. worden uitgebracht. Daarna zal een beslissing worden genomen en de Eilandsraad zal deze worden voorgelegd ter goedkeuring.

Toen de pers inlichtingen vroeg over verschillende onderwijszaken, was het een sympathieke geste van het B.C. te vragen de schoolopziener, de heer G. Kok, op het Bestuurskantoor te doen komen.

Uit de vele vragen en antwoorden kan nu het volgende worden samengesteld. Van de 47 sollicitanten in Nederland voor een aanstelling bij het Openbaar Onderwijs op Aruba, werden er 30 bezocht. Van deze dertig werden er 22 op een lijst geplaatst.

Het B.C. heeft, na zorgvuldige overweging, tenslotte dertien leerkrachten uitgekozen, waarvan drie onderwijzeressen. De tien onderwijzers, voor zover deze nog niet getrouwd zijn, zullen voor hun vertrek in het huwelijk treden. Het B.C. was van mening niet te hoog te moeten grijpen en koos daarom leerkrachten uit zonder vele bijakten, zodat de hier reeds aanwezige onderwijzers niet gehinderd zullen worden. Er blijven nog enkele gehuwde onderwijzeressen gehandhaafd en andere worden in reserve gehouden. Vast-aangestelden zouden dan op wachtgeld gesteld moeten worden, hetgeen het B.C. wil voorkomen door drie of vier gehuwde dames voor de klas te houden. Met het nieuwe schooljaar in September hoopt men nu het Openbaar Onderwijs op volle toeren te kunnen laten draaien.

Uitbreiding M.T.S.

De Arubaanse Technische School laat nog twee krachten uitkomen. Een daarvan komt in Augustus en voor de andere plaats zijn twee sollicitanten, die beiden een bepaald examen moeten doen. Wie van beiden het beste slaagt, zal worden uitgezonden, doch dit zal eerst een paar maanden na September kunnen plaats vinden. De A.T.S. heeft dan een volledige bezetting van bevoegde leraren.

Door de uitbreiding van de gebouwen, zullen dit jaar 120 tot 130 jongens geplaatst kunnen worden, waardoor het totaal aantal leerlingen zal stijgen tot over de 300. Er zal niet zozeer een examen worden afgenomen, dan wel een test.

De beursalen

Momenteel zijn er 31 beursalen in Nederland in opleiding voor onderwijzer, t.w. 11 jongens en 20 meisjes, 4 jongens op de M.T.S., 2 op Universiteiten voor Economische studies, een op de Technische Hogeschool te Delft, 9 in opleiding voor H.B.S. B-diploma en 3 voor diverse studies.

Nederland stelt jaarlijks 6 studiebeurzen ter beschikking, dan wordt bezien wie voor een Land studiebeurs in aanmerking komt en daarna beurzen van eilandswege. Nu is aan de hoofden van scholen verzocht een opgave te verstrekken over het te verwachten aantal beursen op hun school. Deze opgaven zijn thans binnen, het B.C. heeft nu een totaal van 35 beursen voor dit jaar aangevraagd. Nu moeten de eventuele beursalen nog verder onderzocht worden en zullen achtereenvolgens passeren het dept. Sociaal- en Economische Zaken, waar uitgezocht wordt hoe de sociale omstandigheden van het gezinshoofd zijn, de Openbare Gezondheidsdienst voor geneeskundige keuring, het belastbaar inkomen van ouders of voogden moet worden nagegaan en uiteindelijk ligt dan de beslissing bij het Bestuur. Dit jaar beëindigen 5 jongens hun studie voor H.B.S. B-diploma, doch of deze voor verdere studie in aanmerking komen, kan nú nog niet worden bepaald.

Beurzen regeling

Binnenkort zal er een ontwerp „Onderwijs" worden aangeboden, waarin de toekenning van eilandelijke studiebeursen en de procedure zullen worden vastgelegd. Vermoedelijk zal dit ontwerp zijn beslag voor dit jaar niet kunen krijgen. De in de Nederlandse Antillen geborenen hebben volgens de landsregeling recht op een studiebeurs, anderen zijn daarvan uitgesloten. Het B.C. was het vorige jaar van mening, dat hulp bij de kosten van uitzending naar Nederland als een tegemoetkoming in enkele gevallen kon worden toegekend. Voor de toekomst is zulks echter uitgesloten.

Steun aan Basiroeti-plan

Betreffende de bouw van een badgelegenheid „Basiroeti" was de heer Neme geen termijn opgegeven, waarop deze moest zijn voltooid, daar dit een particuliere aangelegenheid was. Wel zou de heer Neme een hypotheek worden verstrekt, zodra het plan voltooid is. De POVA heeft weliswaar een stuk terrein in gebruik, doch heeft daar geen recht op. De palmbomen op de huurgrond van de heer Laclè, werden door het eiland gekocht, doch de POVA heeft geen grond gehuurd. Momenteel zijn er onderhandelingen gaande tussen Domein-beheer en POVA voor een stuk terrein.

Proeftuin-plannen?

Of er plannen bestaan voor een proeftuin en een proefboerderij? De proeftuin is er al sedert jaren en werkt op zeer bescheiden schaal op Wajaca. Het begin van een proefboerderij is ook al reeds gemaakt, maar doordat de oorspronkelijk aangenomen kracht inmiddels bedankt heeft, is er enige stagnatie in de uitvoering van de plannen gekomen. Prof. v.d. Plank heeft nu een persoon aanbevolen, het B.C. overweegt momenteel uitzending. **Raskoeien werden reeds aangekocht in April.**

Over het rapport betreffende goedkopere methode voor waterwinning, noch over het advies van prof. Kranenburg konden nadere inlichtingen worden verstrekt.

SURINAME

Grandioze ontvangst in voorbereiding

Paramaribo. — De Surinaamse Basketball kampioene C.L.D., die op de Antillen een daverend succes geboekt heeft, wacht bij aankomst in Suriname een groots ontvangst. Enthousiasten en supporters hebben een programma in elkaar gezet om de jongens, die in het buitenland Suriname's naam op basketballgebied hebben weten hoog te houden, te huldigen. Wij kunnen hierbij aan toevoegen, dat zij dit zeer zeker verdiend hebben, daar, hun sportief optreden niet alleen op het speelveld, maar ook daar buiten subliem was!

Surinaamse ploeg naar Brazilië ?

Vroeger waren wij de leerlingen van de Braziliaanse voetballers, maar thans zijn wij de meesters en zij de leerlingen aldus Dr. Van Ommeren, vice-Voorzitter van de S.V.B. in een toespraak gehouden bij gelegenheid van een rijsttafel door het S.V.B.-bestuur aangeboden aan de Braziliaanse en Surinaamse voetballers. De manager van de Braziliaanse ploeg zeide, dat wanneer hij straks weer in Brazilië zal zijn, hij alles in het werk zal stellen om de overkomst van het Surinaamse elftal in September e.k. mogelijk te maken om in Belem enkele wedstrijden te spelen.

„Indepidiente" boekt succes

Een ploeg van de Surinaamse Basketball Sub-kampioen "Idepediente" vertrok op uitnodiging van de Braziliaanse sportvereniging "Paisandu" naar Brazilië voor het spelen van een aantal wedstrijden tegen plaatselijke clubs. Reeds zijn drie wedstrijden gespeeld, waarvan de Surinamers er èèn verloren met 33-44 en twee wonnen, respectievelijk met 45-44 en 56-55. Er resten nog twee ontmoetingen, o.a. wordt de laatste gespeeld tegen de gastheren Paisandu.

Geneeskundige school jubileert

Paramaribo. — Gisteren herdacht het studenten-corps van de Geneeskundige school in Suriname haar 55-jarig bestaan. In een toespraak voor de Avros werd de naam gememoreerd van de Surinamer Professor Dr. J. Ch. Flu, die op deze school als Geneesheer zijn opleiding ontving. Hij heeft veel voor de geneeskunde zowel in Suriname als in het buitenland gedaan. Prof. Flu overleed op 19 December 1945. De geneeskundige school werd in het jaar 1882 opgericht en moest om bijzondere omstandigheden in 1891 haar deuren sluiten.

In 1899 heropende de school weer. Van hieruit feliciteren wij de Surinaamse gemeenschap op ons eiland, waaronder enkele doktoren, apothekers en vroedvrouwen met het 55-jarig bestaan van de Geneeskundige in hun Vaderland.

Queen Anne won

O'stad. — De Woensdagavond in het Wilhelminastadion gespeelde dames softballwedstrijd tussen Queen Anne en Malta Corona is in een 13—6 overwinning door de Queen Annes geëindigd. Het spel van Malta Corona was deze avond zeer matig en er werden zeer veel fouten gemaakt. Queen Anne speelde een rustig spel waarbij pitcher Lejeuz weer goed op dreef was.

„Hoor de trupialen zingen"

Jongens-vocalisten brachten publiek in vervoering

Oranjestad. — Woensdag schreven wij reeds een en ander over het jongenskoor „de Trupialen", welke onder de bezielende leiding van Eerw. Frère Alexis een sieraad in het jeugdwerk geworden is. Een moment dachten wij er wat teveel over geschreven te hebben, doch nu wij de uitvoering in het de Veer Theater gisteravond hebben bijgewoond, komen wij tot de ontdekking er nog lang niet genoeg over te hebben gepubliceerd.

Voor een bijna geheel bezette zaal traden „De Trupialen" voor de derde maal in hun anderhalf jarig bestaan voor het Voetlicht.

Onder de aanwezigen bevonden zich de wnd. Gezaghebber, de heer F. de P. Wever en echtgenote, Eilandssecretaris L. C. M. Kerstens en gedeputeerde Th. Figaroa, beide heren vergezeld door hun echtgenoten. Schoolopziener, de heer G. Kok, vele paters, Zusters en Freres, leerkrachten en ouders van de jeugdige debutanten. „Hoor de Trupialen zingen", het klinkt zo eenvoudig, maar hoevelen beseffen, wat voor werk er aan geweest is om dit troepje jongens tot de prestatie te krijgen waarvan zij gisteravond lieten blijken. Het waren vocale prestaties, die geschraagd werden door intense oefening en vele uren van opoffering. De opvoeding bij de Freres is verre van eenzijdig, want de goede zijde van de mens is veelvuldig. Eerw. Frere Alexis was geen opoffering teveel, vrije tijd werd spontaan geheel gegeven en de enige beloning, welke hij vroeg van de jongens was het „volhouden". Het deed warm aan te zien hoe de dicipline de jongens te pakken had, geen overbodig lawaai buiten het toneel, ook niet van hen, die na hun optreden in de zaal hadden plaats genomen.

Frere Directeur, Eerw. fr. Vincentius, heette de aanwezigen van harte welkom en zei dat de zang- en toneelgroep slechts een onderdeel van het grote jeugdwerk was, want de gehele jeugdbeweging omvat liefst 500 jongens. In deze jeugdbeweging zijn verschillende afdelingen z.a. sport, muziek enz.

Fr. Dir. ging verder in op het doel van deze arbeid, n.l. de ontwinkkeling van de jeugd. Spreker vroeg om morele steun, vooral aan de ouders. Natuurlijk kan financiele steun uitstekend gebruikt worden en zal dan ook met de meeste dankbaarheid worden aanvaard.

Gewoonlijk beginnen avonden als deze meestal wat later, omdat men nu eenmaal met kinderen te doen heeft, maar Fr. Alexis doet alles in de puntjes en zo werd wel op tijd begonnen. De nummers werden vlot en keurig uitgevoerd. Er waren liederen en voordrachten in het Nederlands, Papiament en Engels en van haperen was nergens sprake. Een hartelijk applaus volgde dan ook na ieder nummer. Een enkele maal willen wij weleens namen noemen, maar dit maal durven wij het echt niet aan. Het was allemaal goed, het ene beter dan het andere.

Een uitmuntende indruk maakten de nieuwe uniformen van de jongens. Deze bestaan uit een wit overhemd met blauwe broek, bruine riem en op de linkerborst het embleem van de Trupialen, een wapen van goudgeel met een zwarte T.

Aan de costuums heeft Eerw. Zuster Irena heel wat werk gehad, maar die waren dan ook schitterend. Zij hebben veel bijgedragen om de jongens in hun rol te doen leven. De heer Stam kweet zich op perfecte wijze van zijn lang niet gemakkelijke taak aan de piano. Al noemen wij de heer Kemmink het laatst, hij was zeker niet de minste. In een ommezien stond bij het veranderen van het toneel alles keurig op zijn plaats en onnodig oponthoud is er daardoor niet geweest. „Vele handen maken het werk licht", zegt men. Vermoedelijk slaat dit niet op het werk, maar op het hart en daardoor lijkt het zware werk licht.

Waarom wij eigenlijk niets schrijven over het toneelspel „Prins Aldemiro"? Omdat een ieder eigenlijk zelf eens moet kijken naar die jongens die spelen alsof zij altijd koning, prins, tovenaar, lakei, soldaat, fotograaf, brandweerman, tovermeester, politieagent, herder of kleine indiaantjes geweest zijn. Wij hopen, dat er meerdere voorstellingen zullen volgen, doch er zijn zovele factoren die een woordje meespreken, dat het moeilijk valt te zeggen.

Ten slotte mogen wij Eerw. Frere Alexis en zijn Trupialen van harte gelukwensen met deze volledig geslaagde uitvoering. Gaarne horen en zien wij hen spoedig weer.

Terug van de R.T.C.

Oranjestad. — van de R.T.C.-delegatieleden. Als eerste kwam hedenmorgen de heer José Geerman op Aruba terug. Hij woonde in den Haag de R.T.C. bij.

KNSM-Charis op Aruba

Oranjestad. — Aan boord van het nieuwe m.s. "CHARIS" van de K.N.S.M. vond een zeer geanimeerde receptie plaats. Wij zagen er vertegenwoordigers uit handel en industrie, van reisbureaux, vele consuls, de heer M. Noot, havenmeester met de loodsen Meenhorst en Tjon Ajong, hoofdambtenaren en vertegenwoordigers van de Lago w.o. de heer Bert Teagle. De heer H. v.d. Linden ontving de gasten, die werden voorgesteld aan de gezagvoerder, kapt. T.C. v. Drimmelen (broer van de "Watervoorziening van Drimmelen"), de 1ste stuurman, de heer A. Oudendijk en de 1ste machinist, de heer J.E. Vonkenberg. In de rook- en eetsalon ontbrak het de gasten aan niets en de drie bovengenoemde officieren onderhielden zich op alleraardigste wijze met de aanwezigen. Er werd druk gebruik gemaakt van de gelegenheid het nieuwe schip te bezichtigen en allen waren vol lof over de keurige inrichting. Het schip heeft een vaart van 13 tot 13-½ knoop gedurende de gehele reis weten te behouden. Wij wensen de „Charis" -- waarover t.g.v. het bezoek aan Curaçao het e.e.a. uitvoerig werd geschreven -- en bemanning een goede vaart.

AGENDA

WEST-END

Zaterdag 7 en 9 p.m. en Zondag 8.30 *„Beat the Devil"* Zondag 10.30 a.m. *„Sor Alegria"*, 4.30 p.m. *„Thunderbirds* en 6.30 p.m. *„Pride of Maryland"*

Maandag 10.30 a.m. *„La bestia magnifica"*, 4.30 p.m. *„Pathfinder"*, 6.30 p.m. *„Gouverment Agents vs. Phantom Legion"* en 8.30 p.m. *„Noctorno de Paris"*

CINELANDIA

Zaterdag 7 en 9 p.m. en Zondag 3.30 „City Beneath the sea".
Zondag 6.30 p.m. *„Guns of Hate"*
Maandag om 6.30 p.m. *„Meet me at the fair"* en om 8.30 p.m. *„Cuarto de Hotel"*

ROXY

Zaterdag 7 en 9 p.m. en Zondag 8.30 p.m. *„Little boy lost"*
Zondag 10.30 a.m. *„Reportage"* om 4.30 p.m. *„Island in de Sky"* en 6,30 p.m. *„When Worlds Collide"*.
Maandag 7 en 9 p.m. *„Darling how could you"*, 10.30 a.m. *„Por el mismo camino"*, 4.30 p.m. *„Flaming Feather"* en 6.30 p.m. *„Little boy lost"*.

SUFFISANT THEATER

Zaterdag *„The President's lady"*
Zondag *„Redhead from Wyoming"*
Maandag *„Whispering smith"*

BARGEBAD:

Basketbal t.b.v. het Gebrekkige Kind met Red Devils-Kwiek (19.15 uur) en Sito — Athene 20.30 uur.

RIFSTADION: Voetbal Zaterdag 20 uur Trappers (Aruba) — Jong Holland; Maandag 16 uur Jong Colombia — Trappers (Aruba).

WEEKEND-DIENST

Gouvernements- Geneeskundigen.
Van 5 — 6 Juni 1954

In het Stadsdistrict:
Dr. H. Th. Voet, Penstraat 35, tel. No. 2427.
In het 2de District:
Dr. P. E. Nassy Klein Kwartier 106, tel. No. 5046.

Van 7 Juni 1954

In het Stadsdistrict:
Dr. M. Berkenveld, Berg Altena 49, tel. No. 1895.
In het 2de District:
Dr. C. D. ten Brink, Grebbelinieweg, tel. No. 1709.

J. P. F.-CLUB

Pinksterbal (Zondagavond 21 00 uur), Tweede Pinksterdag film 20 30 uur.

VAERSENBAAI:

Dansavond t. b. v. het Gebr. Kind 20.30 uur.

APOTHEKEN

De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door *Botica Moderna*, Breedestraat, tel. 1854, en *Botica Central*, Breedestraat 45 (O.) tel. 3281.

WIT GELE KRUIS

De Zondag en nachtdienst wordt waar genomen door Zuster de Lannoy, v. Eyck v. Voorthuyzenweg 2, tel. 3572.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N. Wachtdienst heer H. Hajenius, van 5 uur t.m. 17 uur, tel. 1758 b.g.g. tel. 5725.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit weekend kunnen wij benzine halen bij:

Pelayo Jansen............Santa Rosa;
Pablo Frederick,...............Sanlija
C. Winkel & Zonen......Rio Canario
Mevr. v. d. Mark........Cas Chiquito
Ellis & Dania............ Molenplein
E. M. de Jongh.........Mundo Nobo
Dario Cardoze.......... Hendrikplein
P. Bakhuis ....Berg Altena
Cur Motors Ltd. ....St. Helena
A Rosa...—.—.—.—.—.. Hato

Tweede Pinksterdag:

Dario Cardoze..............Luna Park
H. C. Galmeyer...............Cerito
Servicenter, ...v. Engelen
J. R. Elsevier................Gasparito
J. Isa...,—...—...—.... Stoppelweg
H. J. Scheidelaar.........Mundo Nobo
Edelbron ....—...... Reyterkade
W. H. Winkel...........Hendrikplein
A Rosa...—.—.—.—.—.. Hato

Pinksterklanken in de aether

CUROM (416.6 m)

Zaterdag

17.30 Onder de Flamboyan 17.50 Gramophoonplaten 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuzek 18.45 Nieuws 18.55 Voor het slapen gaan.. 19.00 Boletin di noticia 19.30 Wat de handel biedt, 20.30 Juke Box 22.00 De Tijger een verhaal van en voorgedragen door N. Debrot 22.15 Dansmuziek, 22.45 Nieuws en Sluiting.

Eerste Pinksterdag

9.00 Zondagmorgenmelodie 9.30 Kerkdienstuitzending vanuit de Gereformeerde Kerk op Mundo Nobo.. 10.30 Zondagmorgenmelodie 11.00 Katholieke Pinksteruitzending 12.05 Lunchmuziek 12.30 Nieuws 12.45 The Magic Strings 13.00 „Bringing Christ to the Nations 13.15 Sluiting.

17.30 Voor de Protestantse jeugd 17.50 Philips-gramophoonplaten 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuziek 18.45 Nieuws 18.55 Voor het slapen gaan 19.00 Boletin di noticia 19.30 Populair concert, 20.00 Zuid-Amerikaanse Hit-Parade, 20.30 B.B.C. Transcriptie programma's 21.30 Eventueel actualiteiten 21.45 Dansmuziek 22.15 Nieuws en Sluiting.

Tweede Pinksterdag

10.00 Gramophoonplaten programma, 10.30 Pinksterbloemen 11.00 „Ook een kopje koffie 11.30 Om en Om-program ma" 12.05 Lunchmuziek 12.30 Nieuws 12.40 Boletin di Noticia 12.45 Trio Los Magos 13.00 Charles Antell.

17.30 Ora infantil 17.50 Gramophoonplaten 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuziek 18.45 Nieuws 18.55 Voor het slapen gaan, 17.00 Boletin di noticia 19.10 Parada deportiva 19 30 Festmesse für 53 stimmen" 20.15 Gramophoon muziek 20.30 Programa Antillana 21.00 Noord-Amerikaanse hitparade 21.30 Buitenlands weekoverzicht 21.45 Dansmuziek 22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

Zaterdag

19.00 Met de jarigen in de lucht 19.10 Gevarieerd programma 19.30 Hoorspel „El Gato" 19.45 Gevarieerd muziek 20.30 Gevarieerd programma 23.00 Sluiting.

Eerste Pinksterdag

10.00 Zondagmorgen-wijding 10.15 Klassieke muziek 10.45 Vrolijke muziek. 12.00 Sluiting.

18.00 Met de jarigen in de lucht 18.15 Gramofoonplaten 18.30 Gevarieerd Programma 19.30 Gevarieerde muziek, 19.45 Wij vliegen en landen op 20.00 Populair Dansmuziek 21.00 Dansmuziek, 22.00 Sluiting.

Tweede Pinksterdag

10.00 Zondagmorgen-wijding 10.15 Klassieke muziek 10.45 Vrolijke muziek 12.00 Sluiting.

18.00 Met de jarigen in de lucht 18.15 Gramofoonplaten op verzoek 18.30 Gevarieerd Programma 19.30 Gevarieerde muziek, 19.45 Gevarieerd programma 21.10 Sport 20.15 Dansmuziek 22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

Zaterdag

17.30 Opening 17.33 Muziek 18.00 Ken Giffin at the Orgen. 18.15 Muziek 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Int. Sport Round Up 19.15 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Muziek 20.15 Peticiones 21.15 Muziek 21.30 Sluiting.

Eerste Pinksterdag

10.00 Opening 11.03 Klassieke Muziek 12.00 Lunchmuziek 12.25 Nieuws 12.40 Muziek 12.45 Programma „Rey de Copas" 18.15 Muziek 13.30 Sluiting.

17.30 Opening 17.33 Muziek 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Muziek 19.15 Accordion Cocktails 19.30 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Muziek 20.30 Dansmuziek 21.30 Sluiting.

Tweede Pinksterdag

17.30 Opening 17.33 Muziek 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Programma van All Electric Sales and Service 20.15 Sportnieuws 21.30 Peticiones 21.15 Muziek 21.30 Sluiting.

A.V.R.O.S. (19 m)

Zaterdag

17.00 Voor en over de Indianen 17.30 Dansmuziek 18.00 Bunk Johnson en zijn band 18.45 Nieuws 19.00 Dansmuziek 21.00 Advertenties 20.15 Radio Olympus 20.45 Nieuws en Sluiting.

Eerste Pinksterdag

16.00 Voor de jarigen van vandaag 17.45 Leslie Cool Trio 17.00 Lutheran hour, 17.15 Voor de kinderen 17.30 Symphonie Hall, 18.00 Lichte klassiek 18 45 Danses Sacré et profane van Cl. Debussy 19.00 Nieuws 19.15 Sportjournaal 19.30 Het Cleveland Orkest o.l v. Artur Rodzinski 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Sluiting.

Tweede Pinksterdag

17.00 Voor de kinderen, 17.15 L'Orchestre de la Sociéte des Concerts du Conservatorie de Paris 18.00 Dienst vanuit de Grote Stads Kerk 19.00 Nieuws 19.15 Sportjournaal 19.50 Klassicke mandoline-muziek 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)

Zaterdag

18.37 Ouverture. 18.42 Quiz-programma. 19.02 Nieuws 19.17 Nederlands Dansorkesten 19.30 Haghepraet en Nieuws van het Waterfront". 20.10 Negen heit de klok, 20.08 Nederlands Dansorkesten. 20.23 Voor de West 20.55 Avondgebed: Pater J. B. v. Groonenburg C. S. Sp. 20.58 Sluiting.

Eerste Pinksterdag

18.37 R. K. Uitzending, olv. Dom B. Brockbernd 18.57 Intermezzo. 19.02 Nieuws 19.12 Pinkster Serenade", 19.32 Artistiek Dagboek, 19.42 Het Concertgebouw Orkest olv. Pierre Monteux 20.53 10 jaar geleden was het D-Day. klankbeeld ter herdenking van de invasie. 21.23 Intermezzo. 21.28 Sluiting.

Tweede Pinksterdag

18.37 Muziek. 19.02 Nieuws 19.17 Intermezzo. 19.20 Nederland met vacantie" 19.40 Sonja Oosterman. 19.55 Intermezzo. 20.03 Praatje uit Parijs over Een Pinksterweek-end aan de Franse Kust 20.10 Sport 20.50 Intermezzo. 20.55 Avondgebed: Prof. Dr. J. H. Bavinck. 20.58 Sluiting.